

#6

NOU

ZILELE LICEULUI
"IOAN JEBELEAN"
SANNICOLAU-MARE

... IN 3-4 APRILIE

SPONSOR

Zoppas Industries Romania S.r.l.

DRUMUL CENADULUI 24 SANNICOLAU MARE - TIMIS - ROMANIA
TEL. +40 256 303800 FAX +40256 372513
EMAIL: INFO@ZOPPAS-INDUSTRIES.RO
COD FISCAL RO 9710664 NR.REG.COM.J33/1267/1997
C.S. 76911500 LEI

ZOPPAS INDUSTRIES ROMANIA SRL

EDITORIAL :

Ne vom dezmetici, când ?

Se mai aude și azi, de tot rar, cu precădere prin școli, scandat, ex-maiestuosul și triumfalul " Habent sua fata libelli ! " (trad. " Si cărțile își au destinul lor ! ").

De mai bine de două mii de ani, omenirea amintește adevărul pomenitului adagiu, și se pare că nici în acest caz, repetiția nu-și recuză ipostaza de " mamă bună " a învățăturii. Vom mai pomeni încă, destulă vreme, maxima (una dintre cele mai robuste din căte au inspirat " cărțile ") și, necontentit, vom mai avea de învățat căte ceva din aceste cuvinte, atât de potolite și lipsite de spectaculos. Ele încearcă, parcă, ciudata voluptate de a se autodizolva în banal și etern. Da, în permanență vom mai avea de aflat căte altceva din acestea, și tocmai de aceea nu ne îngrijorează privirea // - subțire și ironică a reprezentantului (- ei) erei mega-tehnicițate, cu lehamite față de aforisme // / pe care Tânără ființă o aruncă spre " cumințenia " unei atare axioane; vine vremea când ea însăși își va amenda atitudinea.

Înțelegul antic ne transmite, concomitent, o nu lipsită de gravitate invitație spre a medita la acest destin, strâns legat de cel al oamenilor. Și aceasta, nu numai deplângând soarta cărților spulberate în uitare, ori admirând cu uimire lunga linie a vieții traversând palma fierbințe a celor nemuritoare ci, desigur, și, poate, în primul rând, stabilind cu luciditate ce anume determină calea unei cărți și prin ea, spre veșnicie sau, dimpotrivă, spre criza galopantă care îi provoacă sfârșitul prematur.

Și iată cum, căutând (cercetând) viabilitatea unei cărți, ajungem la acele clipe când, așezată pe talgerul balanței timpului, cartea, dacă e într-adevăr " carte ", nu numai că nu-și pierde greutatea sensurilor, ci sporește întru adevar, fiind catapultată spre grădinile Armidei.

Ne-au condus spre astfel de observații lipsite, recunoaștem, de veleitatea nouătății, unele nocive afirmații - gratuite și necugetate, în strânsă legătură cu ideea de " carte " - auzite (corect: citite) ici-colo, în ultima vreme. În ce ne privește, socotim că totul se rezumă la " chemare " (de bună seamă, cea a " cărții " !). Din cât se scrie, unii (cei care scriu, alături cu cei care citesc), de multe ori, se opresc la ce nu se cuvine să fie luat în seamă, ori nu merită prea multă osteneală să se vadă ce preț are; alteleori, se întâmplă , chiar, să tacă atunci când se ivesc pârguiiri rare ale minții și sufletului. Dar ce urâtă e atunci tăcerea , ce mare vină cade asupra acelora , fiindcă bucuria cu care s-ar cădea să le întâmpine e lăsată deoparte. Ei ignoră chemarea care îi îndeamnă : " Oprește-te aici și privește; ceva clocoitor de viață a răsărit; înaltă-i laude și vestește-l tuturor ! " Întristător este când lipsește întâmpinarea caldă, semn luminos în drumul spre nesfârșitele înaintări. Este împedite că aceasta apare doar ca dovadă a înțelegerii misiei " cărții ". Pentru aceea e și grea, din pricina că atrage luarea aminte asupra a ceea ce se ridică deasupra nimicurilor, stăvîind popasul asupra zgurii și a plevei.

Pe de o parte, e adevărat că astăzi " se scrie " (de oricine și în orice fel) cât și cum nu s-a mai scris vreodată. Însă, deseori se recurge la procedee de pervertire a simțului artistic, pe care spiritul inventiv în rău le pune în circulație în fiecare zi ; se falsifică valorile, se practică, în sfârșit, tot ce pune în mișcare cabotinismul. Pe de altă parte, în împrejurările de azi, numărul celor doritori de a se instrui (v. informa) crește mereu și cum cei mai mulți nu sunt pregătiți " întru carte ", având unii - fie prea multă, iar alții - nu îndeajuns, se lasă grabnic îspitiți de îndeletniciri

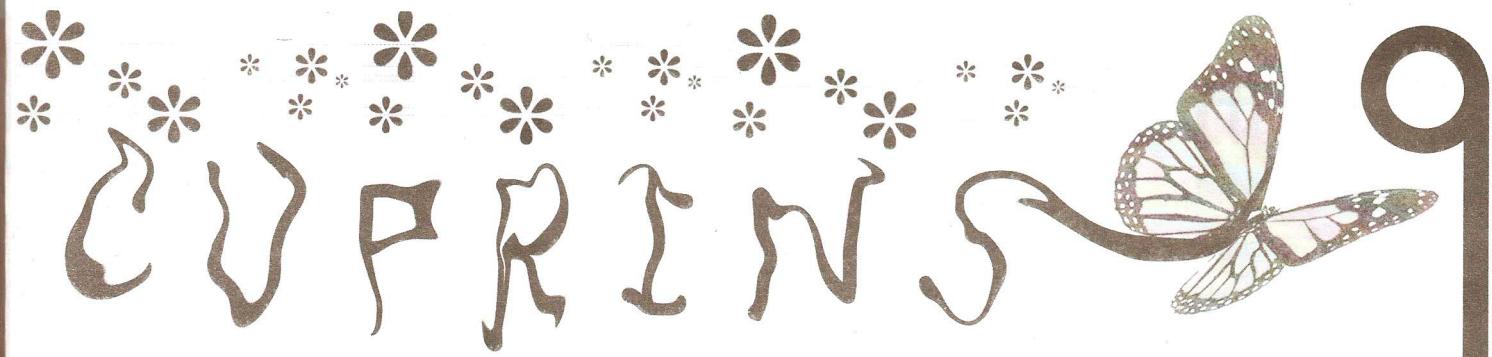
pseudo-intelectuale cunoscute de toți, dar netrainice, și cad pradă ușor nimicului prin înrobitoare rătăciri.

Pese mne că vom pricepe și noi odată (când ?) ce binefăcătoare poate fi înrâurirea " cărții " în acest buimac Haloi mis înconjurător și cât suntem de îndreptățiti să aşteptăm " cuvântul " ei !

- NOI -

MOTTO:

" Din țesătura care alcătuiește sufletul nostru ies, uneori, la iveală numai unele firii și opere; și e de vină vederea noastră, că nu deosebește mai mult, sau împrejurările, că nu dău prilej să iasă în evidență numai ce merită să fie cunoscut. (...) . Când ne vom desface de unele rătăciri, vom înțelege mai ușor cum trebuie să fie stilul nostru, ce încheicare să-i dăm, ca să putem zice că avem în adevăr un chip de scriere. (...) . Felul cum e prezentată literatura română de atâtea ori , îmi amintește de scrierile unor străini care rămân scandalizați de viața de la Paris. Desigur, când cineva e impresionat numai de o parte a Parisului, nu vede mai mult, e greu să-l faci să creadă că s-a înșelat în aprecieri. Când din literatura română, x sau y nu vede decât ce trece în niște librării sau se anunță de anumite ziară ori se prezintă de anumiți indivizi, e împedite că nu-i vine să credă că mai există și altă literatură română; fiecare cu deprinderile lui de vedere... " . "

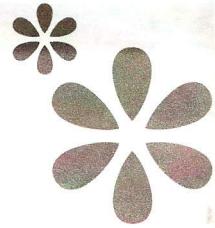
CUPRINS

9

- PAG. 4-5 - OPINII, PĂRERI, JUDECĂȚI
PAG. 6- ESEURI
PAG. 7- DEBUT LITERAR
PAG. 8-9- CONSTATĂRI
PAG. 10- DE VORBĂ CU...PSIHOLOGUL
PAG. 11- REPORTAJE
PAG. 12-13- EVENIMENTE
PAG. 14- 15- FASHION
PAG. 16-UMOR/HAZ...RÂSU' PLÂNSU'
PAG. 17- TOPURI
PAG. 18- HOROSCOP

OPINII, PĂRERI, JUDECĂȚI

Logică

Buna mea dăscălită de logică (în minte cum, melomana pătimăsa, își alerga degetele lungi pe lemnul catedrei, continuând, probabil, o fugă începută pe claviatura de fildeș a pianului de acasă) mă notase cu un doj minusc pentru faptul că, într-o zi de toamnă, am avut impertinență să-i servesc drept exemplu de contradicție aparentă, situația de a fi prezent și în același timp absent, ilustrând-o cu propria sa persoană. Aceasta se afla numai aparent în clasă, practic, însă, găsindu-se într-un fotoliu al unei săli de concert...

N-am știut atunci cât de bine îmi va prinde cocoșatul acela de doi precedat de un minus! Datorită lui, lectia despre contradicție aparentă o mai în minte și azi. Rândurile de față se vor a fi o dovadă. În aparentă, nu poți fi prezent undeva fiind absent. Si totuși...

Intri pe la opt și un sfert, opt și douăzeci, într-un magazin (butic, alimentara, supermarket, etc.) care se deschide la opt... Vânzătoarea, cochetă, e prezentă. Vreau să spun că trupul ei se află acolo unde slujba și orarul unității o obligă să fie. Din clipa în care însă, cetezi să-i ceri să te servească, constată, cu surprindere, că aparentă și-a jucat o farsă. Acolo nu se află nimenei. Dacă ar fi cineva, persoana aceea ar trebui să te întrebe, amabil, ce dorești, ce ar putea să-ti ofere. Dar privirea ei acră îți adresează mut: "Ai căzut dis-de-dimineață direct din pat și te-ai trezit tocmai aici, de parcă n-ai fi putut în altă parte! Scuțeștemă!" Favoarea de a-ți vorbi este mult prea mare și, de aceea, când ai fericirea să-ți se facă, trebuie să te mulțumești cu: "Abia am luat în primire! Încă nu vindem!". Te retragi fără replică...

Ti se fixează o oră de audiență la - să spunem - mai marele serviciului de spațiu locativ. Firește, te prezintă cu cea mai englezescă punctualitate. Te întâmpină Tânără secretară: "Domnul X e aici, dar abia a venit și încă nu primește!" I se pare că nici un alt răspuns nu poate fi mai rațional. Pentru ea e limpede ca bună ziuă că, dacă Domnul X abia a venit, înseamnă că nu te va primi. Dar întregul său edificiu logic se prăbușește precum un castel de cărti de joc. Mai curând crezi că nu ai auzit bine ce și-a spus și ceri permisiunea să-l aștepți pe Domnul X, până va veni. Dumneaei se enervează (tot ea, săracă!): "Dar e aici, am vorbit românește, Domnul X e aici, dar nu primește pe nimenei!" Tu spătele ușii n-ai poate fi Domnul X... E biroul gol, nu stă nimenei pe impunătorul fotoliu pe care harnica femeie de serviciu îl sterge în fiecare dimineață de praf. Dacă ar fi cineva, omul acela ar trebui să te primească, doar el însuși a fixat orele de audiență și tot el ar trebui să le respecte cel dintâi. Așa că...aștepți în tăcere...până când...te bântuie un gând.... O! dacă aș mai fi acum la ora de logică din liceu, cu câtă nerăbdare aș accepta întâlnirea cu profesora, visând la un zece mare și roșu, ca un zmeu înălțându-se dincolo de nori și, poate, chiar dincolo de propria imaginație... A fi prezent și totodată absent. Contradicție aparentă. Nu! Totul e logic, totul e posibil. De altfel, ca și întrebarea: până când?

Iertați-mă, că sunt.....

R. M., o fostă colaboratoare a revistei "NOT"

"Iertați-mă, că sunt Tânăr... sau mai puțin, ... dar ce contează ???, ... principalul e că... sunt în trend !!!"
Minune? Halucinație? Delir?

Nicidcum.

Este unul dintre multele foarte triste cazuri reale.

Am auzit pe cineva exprimându-și uimirea în fața unei întâmplări neașteptate, printre expresie pe care am considerat-o cel puțin ciudată (v. urâtă, dacă nu trivială!) și lipsită de logică: "Am rămas crăcațat!" Fără voie, un timp, mi-a umblat prin cap, căutând să mi-o explic. Oare de ce să fi rămas așa? Ce legătură putea exista între faptul petrecut (cauza) și poziția luată imediat (efectul), absolut dizgrațiosă și incomodă? N-am găsit nici una... Aruncându-mi ochii pe ecranul televizorului, am văzut niște vorbitori de ambele sexe urlându-și repertoriul (parcă așa se numește), proptiți cu nădejde și cu un fel de furie în picioarele depărtate că le permiteau încheieturile. Crăcațăi, adică. Mă rog, nu le-ăs pretinde să stea în poziție "de drepti", dar (obicei vechi și detestabil) m-am gândit iar la cauză și efect. Cine-i obligă să se... crăcațeze? Patronul, ascultătorul, dirijorul, sponsorul? Vreo ordonanță guvernamentală? Sau să fie... crăcațarea cauză, efectul fiind interpretarea repertoriului? Să nu poate, oare, deschide gura dumnealor, decât...crăcațăi? Să fie o condiție sine-qua-non ("sinecunoașă", cum spunea cândva un "telectual") a realizării unui echilibru stabil. Totuși, am văzut și alți soliști, care căntă minunat, fără să se... (mă rog, punetă dumneavoastră expresia, că acum o cunoașteți!). Mă bate gândul că poziția aceasta ar putea fi un îndemn subtil, o practică occultă, adică, (la lumina reflectoarelor) care să vizeze... crăcațarea spectatorilor, mai stii?... Îmi tot chinui mintea și nu izbutesc să mă lămuresc, deși ar fi destule altele, mai importante, care ar trebui să mă preocupe. E drept, însă, că acelea mă lasă iremediabil... crăcațat. Scuzăți! Pardon! Si degeaba îmi tot "explică" mie niște persoane că totul s-ar "explica" oarecum...

Tavi Paleru

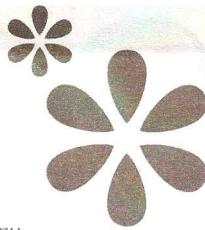
Originalitate sau ...

De unde să-l apuc? Am - și nu din vina mea - sensația că ori de unde aș încerca, ar începe să se desire, precum ghemul de ață. Mă lasă - și iar n-am nici o vină - să cred că e întrregime vulnerabil. Nu-i, desigur. Este, poate, o ființă cumsecade, din acelea pe care le numim "bune" în cea mai mare parte a timpului, în cele mai multe manifestări. S-ar putea să fie printre primii, tot așa cum nu-i obligatoriu să-l găsim printre ultimii. Însă, ține să apară în fața noastră ca un original. Si, într-un fel, izbutește! Un timp - oh, sfântă naivitate! - l-am crezut sincer, frământat de gândul "autoperfecționării". Vreau să spun că n-am îndrăznit niciodată să-i minimalizez dreptul de a primi fără plăcere oamenii ștersi, banali, lipsiți de personalitate, ori etaland una de doi bani. Mi-am zis că, fugind pe bună dreptate de asemenea "modele", s-a trezit, în chipul cel mai firesc, în goana după propria personalitate (originalitate) și de aici, până la greșeala de a o descriperi în atitudini formale, periferice, de împrumut, chiar, n-a fost decât un pas. Pasul pe care el (individual) pripit, l-a făcut. Dacă ar fi fost un cătuș de puțin capabil de discernământ, meditând un pic, nu putea să nu ajungă la concluzia că originalitatea este, în primul rând, o problemă de fond, și nu doar una de formă, măsurabilă prin efecte exterioare - departe de a fi "originalitate", ci, mai degrabă "scălbămbiei". Nu acesta (individual, fie el sau ea) n-a ajuns un "original", pentru că a refuzat să devină un ins banal, șters, fără valoare, iar refuzul i-a fost dictat de un alt motiv decât cel de îndelungat soliloquiu pe teme de adâncă psihologie. Pur și simplu cauza este altă, adică imatura pricină că dorește să-i epateze pe toți cei din jur. Si a ajuns repede și fără frământări la această idee, apoi realizează. A încercat și a văzut că-i merge. În fond, individul - lasă la o parte mânușile - nu-i decât un impertinent. E ignorant, dar se crede interesant; e bădăran, dar se crede spiritual; e prost crescut (și încă foarte, foarte!), dar se pretinde un original; grimasează, dar e lipsit de consistență (esență) și nu reușește (fiindcă e mai mult ghidat) decât să dea sensația că, ori de unde l-am apucă, începe să se destrame ca un mosor de ață, părând în întregime vulnerabil. Si nu-i așa. Știu că nu-i așa. Are, desigur, destule merite, nu-i lipsit de calități.

I-aș sugera un minut de adevară cu el însuși, un răspuns sincer la întrebarea: Cu ce se alege din toate aceste bufonerii? Folosesc la ceva scălbămbile? Pentru că până și cei tentați să-l răsplătească printre gând, cuvânt sau gest îngăduitor, preț de-o clipă, în ultimă instanță tot se vor lovi de impertinență-i, însotită de întreg cortegiul ei: necuvîntă, arroganță, autosufițientă, etc. L-am întâlnit pe acest individ o dată, într-o împrejurare când a fost întâmpinat precum merită, pus la punct, anihilat de replici drastice. Arăta jalnic. N-am avut atunci să-i dau o oglindă. O fac acum.

Tiel-Buh - Oglindă

OPINII, PĂRERI, JUDECĂȚI

CAMPANIE... pentru necesitatea reînființării unei săli de sport la Liceul Teoretic din orașul nostru.

Pornind de la premisa că în mintea multora dintre semeni funcționează sirupa atunci când ne referim doar și la maxima "Minte sănătoasă în trup sănătos!", din aproape în aproape, ajungem rapid la concluzia că cele două "elemente", adică "minte" și respectiv, "trupul", se intercondiționează reciproc de astă natură complexă, încât determină, sau sunt determinate, la o adică, și de existența sau buna funcționare a anumitor materii scolare. Ne referim strict la "disciplina" de studiu, aflată pe buzele, la discreția și la îndemnarea tuturor (deși știm bine că nu-i chiar așa), anume aceea numită simplu: Educație fizică. În zilele noastre, din păcate, această disciplină (căreia, nu întâmplător, antici și îcordau importanța pe care o merită) s-a demonetizat într-atât, încât circulă ideea că... la sport, română și politică, a ajuns să se priceapă tot... românul (în sensul de cetățean). și cum, de la idee până la faptă, nu-i decât un pas, acesta iată că s-a făcut, actualmente! Dar și pasul acesta poate fi în regres, sau, din contră! Pentru unii (din ce în ce mai mulți) sensul nu contează. Efectele se resimt, însă, acut, acum (azi) mai mult decât altădată...

Ca o consecință a faptului că anul școlar din sistemul de învățământ cuprinde în structura lui trei anotimpuri (toamnă, iarnă, primăvară), cu zile schimbătoare din punct de vedere al condițiilor atmosferice, în programa școlară a ariei curriculare educație fizică și sport sunt cuprinse teme și obiective din discipline și ramuri sportive care nu se pot realiza decât în spații special amenajate (spre exemplu: gimnastică artistică, sărituri la aparat, gimnastică aerobică, deprinderi motrice de bază și utilitare aplicative, badminton, tenis, etc.). Căci privește cazul concret de la liceul nostru, amintim că spații destinate desfășurării lecțiilor de educație fizică și sport în condiții optime, este insuficient (avem în folosință două terenuri de sport, dar numărul elevilor liceului este mult prea mare raportat la acestea; pe deasupra, au fost și sunt zile în care se desfășoară căte două lecții de educație fizică pe același teren). Menționăm acum un lucru... incredibil, dar adevarat! Batem recordul, având o poziție singulară la nivelul județului! În ce fel? Inexplicabil, totuși, și, într-un fel, paradoxal, dacă ar fi să luăm în calcul faptul că avem o școală... reconditionată după toate standardele U.E., noi și moderne cabinete de tehnologie și informatică, săli de clasă reamenajate, etc., toate acestea necesitând costuri, dar mai cu seamă... eforturi considerabile. Prin urmare, iată situația socantă: Liceul Teoretic "Ioan Jeboreanu" din Sânnicolau-Mare este singurul din județ (poate și din țară) care nu are un loc de desfășurare a lecțiilor de educație fizică în cauză în care condițiile climaterice sunt nefavorabile desfășurării lor în aer liber. Cu alte cuvinte, liceul nostru, actualmente, nu are nici măcar o minină sală de sport. Lucru inaceptabil, dacă ar fi să ne luăm după necesitate și rațiune. Ce este de făcut în acest caz? În ce ne privește, am tot semnalat forurile tutelare, respectând ordinea ierarhică, dar tot degeaba. Se pare că mai avem mult și bine de aștepta până când... vom avea și noi, în sfârșit, o sală de sport... când... elevii nu vor mai fi nevoiți să se desfășoare lecțiile afară, în curte, la minus... nu și tu câte grade, când aceiași elevi nu vor mai fi obligați să se deplaseze la sala de sport a orașului, pierzând 10, 15 minute din timpul afectat lecției sau altor materii, fiind în întârziere la cursuri, datorită drumului destul de lung de la școală spre sală și invers, când elevii noștri, activând în condiții optime, se vor putea pregăti suficient de bine și de mult pentru a participa la Olimpiada sportului școlar reprezentând onorabil liceul, și nu în ultimul rând, orașul nostru (în treacăt, amintim faptul că antrenându-se chiar și în condiții modeste, elevii noștri au obținut rezultate remarcabile câștigând locurile III și II la Olimpiadele județene de fotbal, handbal, băieți și fete, locurile III la tenis de masă fete-băieți, locurile II și III la atletism, săritură în lungime, în înălțime, aruncare greutății, 800m, locul II la schi fond, etc.., dar, au fost și numeroase cazuri când tinerii noștri au suferit și au fost învinși, principalele cauze ale contraperformanțelor lor fiind lipsa bazei și a materialelor sportive).

Iar dacă doamna ministru Ecaterina Androneșcu își va pură în aplicare năstrușnică idee de modificare a planului de învățământ prin care două treimi din lecțiile de educație fizică nu sunt incluse în trunchiul comun, ci vor avea statut de lecții extracurriculare, ne întrebăm cum le vor fi dezvoltate elevilor gustul pentru mișcare în vederea menținerii permanente a stării de sănătate, asigurarea unei dezvoltări fizice armonioase și a unei manifestări a capacității motrice favorabile inserției profesionale și sociale, alături de multe alte obiective cuprinse în programă educației fizice? Vorbe, nu vi se pare că prea ne învelim în vorbe, și atât? Ar fi cazul să lăsăm faptele cele bune să vorbească. Cum? Când? Unde??? Rămâne de constatat!

Profesor de educație fizică, Lepuș Cristian

Proces adolescentin

Sunt Tânără, sunt adolescentă și am aspirații mari.

Nu-mi aduc prea bine aminte care a fost momentul în care am predat ștafeta copilariei, adolescenței, dar știu sigur că adolescența mi-a dat aripi. Adolescența este o stare de spirit, m-a propulsat pe culmi necucerite încă și mi-a transmis puteri miraculoase. Noi, adolescenții din Sânnicolau-Mare avem o lume a noastră, o lume specială.

Din păcate orașul fiind mic, posibilitățile de distractie și petrecere a timpului liber a celor de vîrstă mea sunt relativ limitate. În cursul săptămânii, majoritatea tinerilor frecventează barurile și fast food-urile, petrecându-și timpul printre rotocoale de fum și aburi de alcool. O mică parte frecventează sala de sport, practicând jocuri colective, dar după terminarea antrenamentelor, tot în baruri își trag sufletul și "se recuperă".

Zilele de weekend și le petrec în cele două discotecă existente în oraș unde distractia este mai mare sau mai mică în funcție de buget.

Adolescenții din Sânnicolau își petrec mult timp în fața calculatorului pe messenger. Messenger-ul este o metodă simplă și comodă de a comunica cu alții tineri de vîrstă ta, dar care, din păcate, creează și dependență.

Cinematograf nu mai avem, dar, la urma urmei, nici dacă ar exista, nu cred că tinerii ar mai fi interesați de vizionarea unui film la cinematograf, atâtă timp cât au acasă pe birou zeci și zeci de DVD-uri cu filme, pe care le pot viziona totărînți în fotoliu. O bibliotecă orășenească cu sute și sute de cărți avem, dar de câte ori am fost acolo, nu m-am întărit cu alți tineri dormici de a căsi.

De ce să te mai obosești să citești o carte, când internetul abundă în zeci și zeci de referate și analize literare?

Și așa, ușor, adolescentă din mine se ridică și strigă: haideți, dragii mei prieteni, dragii mei adolescenți, haideți să ne unim, să ne dăm mâinile și să ne arătăm frumusețea vîrstei și prin ceea ce facem, nu numai prin ceea ce suntem!

Haideți să închidem calculatorul și să ne întărim în parc sau undeva, unde există puțină verdeță, să alergăm până la epuizare și chiar puțin mai mult!

Haideți să uităm de mașinile părintilor, să scoatem bicicletele din magazii și să ne reamintim căt de plăcut este să mergi cu bicicleta!

La sfârșit de săptămână am putea organiza ieșiri în lunca Mureșului, s-ar putea finaliza cu un foc de tabără!

Ce ar fi să ne punem rolele în picioare și să plutim pe valurile adolescenței, iar atunci când vom obosi, să ne tragem sufletele într-o ceainică, în care aromele de ceai își inundă nările, iar cana fierbință își înțâlzește mâinile???

Sunteți românci, iubiți literatura și muzica? Ne-am putea făuri un cănaclu!

Vă plac științele exacte? Ne putem face un club și să discutăm pe aceste teme, dar haideți să facem ceva!

Suntem prea tineri și prea frumoși ca să lăsăm adolescența să treacă în pași grăbiți pe lângă noi!

Iulia Lipovan clasa a IX-a A

O.O.o.O • ESEURI • 9

TIMPUL

Timpul e doar un cuvânt; atunci, de ce înseamnă atât de mult pentru totii? În mod cert, în viața fiecăruia, acest cuvânt lasă o amprentă fizică, dar și sufletească. Și tot stau și mă întreb: de ce? Păsemne că e o taină destul de mare - aş spune eu - pentru un copil care numai ce a descoperit viața.

Stăm și pierdem timpul cu lucruri monotone, fără să ne dăm seama că trece pe lângă noi fără niciun cuvânt. Unii îl prețuiesc în fiecare clipă, iar alții așteaptă să treacă mai repede, sperând că aşa vor descoperi ce se află dincolo de această mare tainică și scurtă, care își împrăștie valurile peste oameni.

Un lucru însă, mă neliniștește și mă uimește în același timp. Cum se poate ocupa acest timp de fiecare în parte astfel că nu lasă pe nimene în urmă? În timp ce eu scriu despre acest mister pe care l-am considerat de mic copil un simplu cuvânt, pe care îl auzeam mereu și îl foloseam fără să îmi dai seama de toate aceste lucruri până acum, în acest timp, undeva, în lume, el, timpul, reprezintă pentru fiecare altceva. Poate chiar în momentul acesta acolo, undeva, o nouă viață prinde rădăcini, un mister este elucidat, un sentiment copleșește pe cineva, o tragedie se aşterne peste viața cuiua.

De câte ori auzim "nu mai ai timp", oare ce înseamnă? Unde se scurge tot acest timp pierdut sau se repetă el în viața cuiva? Am întrebat că gândul poate învinge timpul și poate trece dincolo de granița acestuia. Putem face totul la nivelul gândirii, putem învinge timpul, putem călători, putem să facem lucruri care au și ele nevoie de timp, dar mai puțin decât în mod normal.

De ce spunem mereu "timpul le rezolvă pe toate"? Are cumva vreun efect tămașdător sau miraculos de a face aceasta?

De-a lungul vieții, oamenii, fascinați de acest urias fără cursur, au încercat să îi desfaçă o taină; astfel că omul a reușit să vadă preț de o clipă cum se scurge acest timp, ce înseamnă o secundă, un minut, o oră și chiar o viață; toate pot fi măsurate.

În timpul acesta ce îl petrec meditând asupra unui mister pe care nimeni nu l-a elucidat - nu sper că voi fi eu aceea, nu vreau să aflu nimic -, unele lucruri merită să rămână o taină. Toate aceste gânduri și întrebări ce îmi trec prin minte au un preț, iar prețul lor e timpul care deja s-a scurs și pe care nici măcar nu l-am simțit.

În viață, uneori, poti să alegi cum să îți petreci timpul; mi-am pus și eu această întrebare: "cum vreau să îmi petrec timpul?" -care și tu că se va sfârși la un moment dat și pentru mine -. Voi preferă să stau și să aștept să treacă, doar să îi privesc creația lăsată în urmă, sau voi fi mai conștientă de el și îl voi prețui ca pe ceva irecuperabil?

De ce trebuie să fac asta acum, de ce îmi spune mereu ceva să mă grăbesc? Nu am aflat răspunsurile la celelalte întrebări, dar la aceasta îl știu prea bine; el este timpul.

Cristina Pop , cls. a IX-a A

Sentimente pierdute printre gânduri și rânduri..

" Mă simt încă în vis.. nu știu a descrie acest sentiment.. "doare" ...atât pot să îmi dai seama.. de ce oare încă doare...de ce gânduri pline de ură și nepăsare se transformă în lacrimi arăzoante...care îmi cer să fiu ca ieri.. prea târziu e deja azi.. vine mâine.. imposibil.. totul s-a dus,a trecut... capul mi-e zbuciumat de cugetări răutăcioase.. atâtatea lucruri nespuse ....atâtatea sentimente ascunse.. niciodată nu o să se spună.. niciodată!! Nici nu mai au valoare...dar totuși contează.. îmi întunecă sufletul.. și tot jocul în care tu erai personajul principal devine uitare.. se prefăce în durere.. și ..sfârșit!

Nu mai pot.. nu pot respira.. nu pot vorbi acum ..nu pot zâmbi.. e prea mult fum în jur...totul mă duce într-o lume fictivă..într-un decor inactiv.. ascuns de fericire.. trăiesc un vis sau e înșăși realitatea.. Dacă e vis, vreau să devină uitare.. dar e realitatea..nu o pot uită ..dar pot ierta.. greu... cu trecerea timpului.."Timpul le rezolvă pe toate" ..dar totuși nu în totalitate.. pata sufletului va rămâne mereu asemenei unei râni complete...

Dulce ar fi durerea dacă aș putea da timpul înapoi.. nu te-ăștășești să pleci.. să nu mai știu dacă e noapte ori e zi.. viața nu ar conta dacă mi-ai fi alături... de aș înțelege ce vrea viața ...! Vei exista în viața mea.. chiar dacă nu ai să fiu cu mine. Eu încă am păstrat lumina care începea ne-a legat.....acum nu mai e nimic...poate gresesc ..poate nu ești tu îmi ești un străin de acum....mă amăgesc sau poate nu.. oricum va fi.. orice războri și mai ușor în doi.. arta vieții e să te ridici de către ori cazi...

Eu nu mai cred acum în nici un semn...dar știu...tot ce simt e scris într-un refren. Am să învăț din nou să zbor. Îmi va fi greu.. ploaia mi te va șterge acum din gândul meu.. și mă mint mereu că dorul acesta trece.. dar e mai greu să fiu doar eu.. să fiu eu.. acum trăiești doar tu.. în iernile târzii..ești ca o fantasmă reală din ultima vară..

Dar viața merge înainte ..prezentul e aici, nu mă așteaptă.. viitorul e mister.., iar trecutul e trecut.. trebuie uitat..Nimănui nu îi pasă...care a gresit ..dacă pot suporta felul în care tu ai procedat.. încă sper că visez.. mi-e dor de tine.. dar în zadar.. nu te pot atinge..nu mă poți auzi.. degeaba te mai strig.. vreau doar să îți fiu în preajmă.. dar sufletul tău e vândut.. sunt pierdută fără zâmbetul tău..fără tine.. Lacrimile nu îmi pot descrie durerea..nu mai pot respira.. e greșit cum viața a ales să fie.. așa cum ea a vrut.. nu cum vroiam eu.. am să mă uit mereu în urma mea.. la acel trecut.. dar trebuie să trăiesc privind înainte.. pentru că viața e grea și în lumea mea. Nu e totul perfect dar o să fie...

Însă, nu oricine îți zâmbește îți este prieten.. la fel cum.. nu oricine te rănește, îți este dușman.. Tu ai fost totul pentru mine.. m-am făcut să cred în tot.. în viață.. în iubire, în moarte.. în minciuni.. tu m-ai învățat să zâmbeșc.. și tot tu îmi readuci tristețea pe buze...dar..acum e în zadar.. în suspine mă scufund.. și mă ascund după un zâmbet fals, dar cristalul care îmi linștește sufletul și îmi înec privirea în lacrimi privind nepăsătoare la timpul care.. parcă trece mai greu.. aștept sfârșitul acestei povești cu cuprins gresit.. dar nu mai vine.. dacă vreau să fiu o clipă fericită, mă pot răzbuna.. dar prefer să fiu o viață și voi ierta..pentru că cine seamănă vânt, fur tună culege..

Mi-e greu să recunosc ce simt..tu nu ai știu a aprecia.. acum luminile sunt stinse.. lacrimi de durere curg.. în suflet restrâns..o enigmă deslușită..dar gândurile rămân aprinse.. Viața este un film.. cu scenariul scris dea.. tu ești doar un personaj care a deviat prea mult de la cuprins..dar e prea greu să te readuci.. clipele curse nu le pot opri.. dar nu e drept doar să visez..să pierd, doare prea tare.. și ieri și azi și mâine gândul meu e al tău.. și mâine și azi și ieri..tu ai fost al meu.. Încă o dată mă scufund în mareea amintirilor..îți zâmbeșc ..poate îmi zâmbești și tu..dar degeaba.. totul rămâne aşa.. încă nu cedez.. acum.. după toate..readu-ți aminte.. și mai spune-mi o dată același lucru..

Încă sper că te vei întoarce.. încă sper că te vei răzgândi.. și un glas mă încurajează ..șoptindu-mi..."Speranța moare ultima" .. Sfârșit!"

Piesa de teatru s-a terminat...bine că a fost doar o înscenare..viața ta nu are de suferit.. e total diferită de ceea ce ai prezentat tu pentru întreaga audiență..

Viața ta... e cu totul diferită...prezentul pentru tine e comoară.. ai găsit un El..iar viața înfloreste pentru tine...

Povestea a doi copii fericiți acum a început.. tu ești totul pentru el și el pentru tine..

Pentru mulți viața e grea..pentru tine ea este parfum.. totul e bine acum și aşa să și rămână..

Pal Simona,a 9-a A

DEBUT LITERAR

CONTRA - TIMP

E noapte. O noapte liniștită, încât se aude vântul hoțărind pe străzile orașului de la mari depărtări. Orașul stă să adoarmă. Încă puțin și va atipi. Ferestrele blocurilor clipesc una către una, prelung, somnoroase, doar câteva mai rămânând luminate. Nu e cald, dar nici prea frig. E plăcut. Aerul are gust de ace de brad, și miroase a pădurii de munte. E noapte. Vântul a găsit pe drum norii și îi aduce cu el. Unu, doi, tot mai mari, tot mai deși, schimbându-și haina conuștie îmbrăcată pe drum, într-alta, roșatic-portocalie. Aerul plăcăt pândeacă acum și-a înfuriat. Aduce și mai mulți nori și îi îngăduie descuprarea orașului. Se strâng unii într-alții, deranjati de spațiul din ce în ce mai mic dintre ei. Într-o stație de la colțul unei străzi, un tânăr își aşteaptă autobuzul. E cu capul descorperit. Îngăduind. Poartă un palton lung până la genunchi, de culoare închisă, pantaloni dintr-un material mai deschis la culoare, și cizme elegante în picioare. Stă nemigănat, în ciuda frigului. Seamănă cu un manechin depus în vitrina. Un fulger crăpă cerul în două, iar tunetul îl urmează, rostogolindu-se prelung și molcas. Vântul, surprins de iufelea momentului, se oprește, speriat, în loc. Norii, agitați, se astern să își versă povara de apă adunată de pe drum. Pe străză, nici tipene de om. Toarnă cu gădeala. Surprizătoare vreme pentru decembrie. Siroalele de apă ce se prelungă sub străzile stației, seamănă cu niște grăti. O celulă cu zăbrele lichide cu un prizonier, iorii jun, potop. Lumina de la becurile străziale abia dacă mai răzbeste prin ceață fluidă. Din perdea de stropi, o siluetă cu pelerină se desprinde și patrunde în refugiu. De sub glugă, se ivesete o figură încântătoare de fată, în jurul vîrstei de 20 de ani. Se scutură și face, molcas, cățiva pași, precum o leoaică prinșă în cuscă masurându-și spațiul liber de apă.

-Urătă vreme, domnule, spune fata, privind în afară.

-Într-adevăr, toarnă, s-a dezmorțit tânărul. Nu mă aşteptam la aşa ceva. Dacă știam, îmi luam umbrela.

-Nici eu nu m-am gândit. Mai devreme era chiar frumos. Tuă-mea... însistă că se strică vremea. Știa că ce știa. A încercat să îmi cheme un taxi, când a văzut că nici în ruptul capului nu vreau să rămân la ea pe noapte. Cum nu era niciunul liber, m-am încrețită să iau autobuzul. Măcar am luat pelerina, norocul meu e că stau aproape de stație.

-Cred că e o regulă... să nu găsești un taxi atunci când ai mai multă nevoie de el... și eu am încercat mai devreme de pe mobil, și nimic. Toate sunt ocupate...

-Să știi că aşa e și se entuziasmează fata.

Se privește, apoi cad pe gânduri, privind la apa ce curge la vale. Acum se linjește și norii. Toarnă însă, necontenit, din lumea cerurilor spre cetatea oamenilor, numai săracie. Din când în când mai trece către un fulg, precum o stea căzătorie. Fulgerător. Înțâi rari, apoi mai des.

-Ninge sau mi se pare? rupe Tânără galăgănică picăturilor de apă.

-Într-adevăr, aşa pare. E un fel de... ploaie amestecată cu ninsoare. Dar... de la vreme nu ar trebui să ne mire nimic. La cât de rece e, cred că se va transforma, curând, în zăpadă de-a binele.

-Ar fi frumos... îmi place zăpada, gândește cu voce tare, fata. Dar... și-i că azi e Crăciunul?

-Ah, da?... nu... m-am prea gândit la asta... și... se miră bărbatul.

-Daaaa... azi e.

-Ce cadouri veți cumpăra celor dragi? și însoritește ea, înfrrebarea, cu zâmbet.

-Voi comanda cadourile standard pentru apropiații mei, și le voi trimite prin curier... Sper să nu uit, zice Tânărul cu palton.

-Iar pentru dumneavoastră?

-Oh, pentru mine... design... tot pachetul standard... dacă își va aduce aminte cineva să mi-l trimită, și fi mai mult decât fericit.

-Sunteți sigur că fi fericit numai cu atât? se apropie fata atență la umărătoarea reacție a bărbatului, privindu-l fix în ochi, precum o felină pradă.

-Vă întreb astăzi pentru că...

Cerul s-a fisurat sub o lumină orbitoare care a tăruit mai puțin de o secundă... Instantaneu, un zumzău întrerupt, urmat de o bubuitură puternică, îi s-a prăvălit fix în cap... Fata a tăpat și s-a agățat de Tânărul rămas locului, dar care a trecut puternic.

-A trăznit în apropiere, a remarcat el, după ce și-a recăpătat săngele rece.

-Vai, ce m-am speriat! îi susține fata, mai liniștită, dar Tânăr își dea drumul din încleștere, Tânărului. Bine că nu ne-a trăznit.

-Stații liniștită, stații sunt protejate împotriva descărcarilor electrice.

-Dar ce ciudă! să fulgere și să ningă, nu am văzut aşa ceva.

-Într-adevăr, ninge... și observă bărbatul, uitându-se în afară.

Gratile de cupole ale celulei se întrerup, tinzând la capete să devină solide, și fulgi mari dansează dinspre nori. Cei doi tac un timp, plutind cu privirea pe către-un fulg, urmărindu-i drumul prin aer, până când se pierde în textura asfaltului. Nu mai contează că înțârzie autobuzul. Ar fi putut să stea aşa mult și bine. E plăcut. Totuși, după o vreme, el constată că fata tremură. O simțea îmbrăcată subțire pe sub pelerina invadată de valuri negre de păr. Îi simțea căldura trecând prin el și, instinctiv, își dori să o protejeze. Sau poate că fata era încă sub efectul spenitului.

-Mă gândeam, înainte să fulgere, că obiceiul este să facem cadouri speciale, celor aproiați. Dvs. nu aveți pe cineva drag, care să vă aștepte acasă și pentru care să vă străduiți să înducați ceva doborât?

Bărbatul o privește în ochi. Ce verde superb!

-(“Aș putea să mă îndragostesc îgor de aşa o fată. Ce întâmplare!”). Se străduiește să o privească mai atent și, involuntar, o îndepărtează de el. Fata slăbește strânsarea, însă nu-i dă drumul, insistând mult, asupra unui răspuns.

-Nu am pe nimic, pentru care să fac un astfel de cadou, oftează el, privind, pierdut, la un bec de departe și la fulgii de sub conul său de lumină.

Lăsându-și-le moi, brațele tinerei îi cad pe lângă corp... În acest răstimp ea se îndepărtează cățiva pași. Se uită în direcția din care ar fi trebuit să vină autobuzul:

-Dacă ați avea pe cineva drag acasă la dumneavoastră - nevastă, logodnică, iubită, ce v-ar placea să primiți? se întoarce punându-i discret, un deget peste buze, Tânărului.

-O secundă... mă refer aici la un cadou cu adevărat special, ceva ce nu ați spus nimănui, o dorință secretă a dvs. și... poate, neîmplinită. Ceva de care să vă bucurați pentru că v-a surprins, pentru că este anticipat/ă, și pentru că vine din partea ei.

-Cred că am înțeles...

Într-adevăr, căci și fata îi urmărește încă din nou. Într-adevăr, căci și fata îi urmărește încă din nou. Într-adevăr, căci și fata îi urmărește încă din nou. Într-adevăr, căci și fata îi urmărește încă din nou.

-E ceva ce n-am spus la nimici, nu e mare lucru... în fapt, e ceva banal. Mi-ar fi plăcut să am o pipă. Aș fi putut să îmi fac de nenumărate ori un astfel de cadou, dar nu am făcut-o. Nici eu nu știu de ce, găndesc bărbatul, apoi... și răcăut brusc...

Fata îl privește concentrat o vreme... roșește, ar fi vrut să mai spună ceva, se oprește, iar încercă să spună ceva, iar se oprește... situația tinzând să devină, deopotrivă, hazilă și sănătoioare, pentru prizonierul în cugă.

Atunci că și-a decis să spargă gheata, Tânărul observă autobuzul 351 ivindu-se după colț.

-Numărul meu, se grăbește, veselă, fata. Cee binice... mai aveam un pic și înghețam de tot. Mi-a făcut plăcere, stimă domn, și vă mulțumesc pentru companie! Poate... v-am scos din gândurile dumneavoastră, posimne că v-am căm deranjat...

-Nu face nimic, doar așteptă și eu autobuzul, păcat că nu mergem cu aceași mașină, eu merg... cu... 153.

-Ohh... îmi pare rău. Mi-ar fi plăcut să mai vorbim pe drum. Vă dorește să vă întărește Tânărul.

Mulțumesc la fel! Se grăbește Tânărul. Conduce, apoi, cu privirea, mașina care se îndepărtează silentios pe drum, până când n-au mai rămas din această decată două punctule roșii între fulgii de zăpadă.

-Ce idiot am fost! Se mustră îmbuflat. Aș fi putut să își spun că merg cu același număr... și să cobor către stații mai departe... și de acolo puteam să iau același autobuz pe care îl aștept aici...

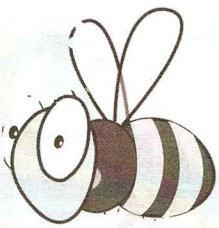
-Sau... și fi putut măcar să îi cer numărul de telefon...

Din fericire, chinul îi este curmat de apariția autobuzului cu numărul 153, pe care, de altfel, îl aștepta. Se aruncă sprinten înăuntru, întinde mâna la buzunar să apuce portofelul în care fine biletele și constată, cu stupeare, că buzunarul este gol...

(Hoță mică..., de-a măi luat în brațe, ca să ajungi la portmoneu. Mi-ai distras atenția cu întrebări intrigante ca să mă poți fura. De fapt, nu au fost cine să te întrebări. Interesant! cugeta Tânărul mai depare...) (Putin îmi pasă de portofel...)

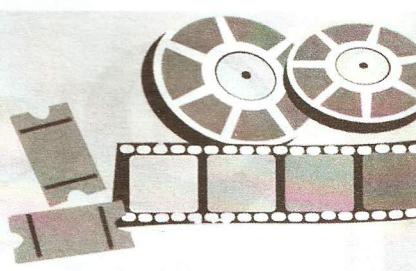
Își continuă drumul liniștit, coboară la locul său, și se duce acasă. Urmărește o seară obișnuită... are grija să comande pentru prietenii, prin curierul de a doua zi, cadourile standard, apoi, după tipic, cineașă și se pună să doarmă.

Nu mică îi este însă mirarea cănd, în dimineață următoare, curierul sună și lăsa sa. Aceasta aduce un mic pachet pentru dânsul. Tânărul semnează de primire și îl uită prin cameră un timp. Se gândește că e un cadou standard de la cineva care chiar și-a amintit de existența sa. Se împiedică de pachet după un timp, și abia atunci se decide să îl desfacă. În urmă găsește portofelul său și o altă cutie. Era de-a dreptul goată că nu e un cadou standard. Privind portmoneul, realizează că în cutia de lângă e un dar de la domnisoara din seara precedentă. Uită de portofel și trage la despachetat. Hipnotizat, descorește o foarte frumoasă pipă cu motive din lemn de abanos și trandafir, scobită într-un fildeș cu înzăzuiri sidefii. Este deosebit de elegantă și vine ca turnată în mână. Distrat, și cu pipă într-o mână, desface portofelul cu cealaltă. Înăuntru... totul este... aproape... neatins; nimic nu lipsește... cu o mică excepție: cartea sa de vizită.

CONSTATĂRI

CINEMA UITAT ---- CINE M-A UITAT?

O zi oarecare, după - amiază. Pe drum, trecând pe strada V. Babeș, un panou familiar. Primul gest a fost să mă apropii să văd ce film va rula săptămâna aceasta. În zadar însă. Locul ținea de o amintire veche... de fostul cinematograf "Arta", binecunoscut și frecventat cândva de mai toți locuitorii orașului nostru.

Instantaneu, pentru a afla mai ales opinile celorlalți în legătură cu acest subiect, dar și spre a-mi verifica propriile convingeri, am hotărât să întreb diversi cetățeni întâlniți pe drum, în legătură cu... terenul viran de acum, locul cinematografului de atunci.

" Retrăiesc, în gând, vremurile când mă întâlneam cu prietenii la un film. Ehe, altă viață. Eram mulțumiți de cele două ore petrecute pe niște scaune de vinilin, urmărind, cu sufletul la gură, acțiunea filmului, indiferent parcă de titlu. Veneam chiar și cu o oră înainte de începere, pentru a primi cele mai bune locuri. Dacă stau să mă gândesc, "Titanic vals" a fost printre ultimele titluri de pe afișele cinematografului. După acest film, proiectoarul s-a opri, poate, pentru totdeauna, zăcând și acum, probabil, în molozul din spatele sălii." (- răspunsul primului trecător chestionat : domnul Mihai Crăciun, în vîrstă de 39 de ani, profesia: tehnician)

" Când eram Tânăr, veneam cu drag la film. În fiecare duminică primeam de la părinți câte trei lei pentru a merge la cinematograf. Doi lei costa biletul de intrare. De restul îmi cumpăram bomboane pe care le mâncam, apoi, în fața ecranului. Acolo am văzut pentru prima dată "Pe aripile vântului"... Din păcate, cinema-ul nostru a amortit acum...." (- mărturisirea domnului Petre Marian, pensionar)
" Ultima dată am revăzut sala în urmă cu aproximativ ...cățiva ani peste zece... nu contează atât de mult cătă... Avea același miros, același scaune pe care le știam de mult, dar acum erau pline de praf. Pentru moment, mi-au trecut prin minte zilele copilariei, și m-au încercat același lacrimi pe care acum le-am putut stăpâni, dar în acele vremuri îmi șiroiau pe obraz, când bunica, ținându-mă în brațe, îmi citea din filmul "O floare și doi grădinari." (Doamna Gheorghina)

M-a trecut un fior, am oftat, și am dat să strig în gura mare : " Dați un leu... pentru reabilitarea cinematografului din orașul nostru, al tău, al meu !!!" Dar, poate, nu m-ar auzi nimeni. Fapt pentru care m-am și întrebă : " Oare mai contează ? "

Și, mă rog, de ce Sânnicolau s-ar închide definitiv în fața celei de a șaptea arte??? Poate că unii mi-ar răspunde zglobiu : " Matale vorbești de tichie de mărgăritar, iar noi n-avem nici pe ce o punel " Înțeleg necesitatea unor alte priorități, însă rămân la parerea mea : " Picătură cu picătură se face marea ! Altfel... ba !!! " Oare noi, sănmicăgenii, chiar nu avem nevoie de un loc unde să mergem cu apropiații - cu familia, cu prietenii - , în altă parte decât în localuri, etc..., aşa, ca să mai ieşim din cotidian? Sau , poate, să-l mai împrospătăm cu niscaiva imaginație, ori poftă de altă viață, nesufocantă, diferită de cea furnizată de media ori infuzată de lumea virtuală ? Pentru că, mdele altminteri ... devenim bezmetici, apoi buimaci și riscă m astuparea!!! Deci, n-ar fi păcat???

Reportaj realizat pe baza celor relatate de Doamna Sofia, pensionară (care ne-a mărturisit, în ciuda tristeților care o macină că, dacă ar mai fi CINEMA la noi, și-ar pune, bucuroasă, la o parte, o bună parte din bruma de lei din fiecare lună, și ar veni cu drag, uneori, cătă încă mai poate, la câte un film)

Popas prin lumea lui TOLKIEN

Sunt o elevă de liceu, care, de curând, am văzut la TV, pentru prima dată, cele trei serii ale filmului "Lord of the Rings" ("Stăpânul inelelor"). Știam dinainte că este o ecranizare interesantă după o trilogie devenită ulterior celebră. Filmul poartă același nume cu carte "Lord of the Rings", scrisă de J. R. R. Tolkien. Când am văzut filmul, încă nu citisem cartea. Pot spune că m-a impresionat grozav, dar aveam senzația că pricop povestea, însă nu pot explica despre ce este vorba. (Nu pot afirma că mă dau în vînt după filme, și nici că prea citesc; repet: sunt la fel ca toți tinerii de vîrstă mea, și-mi petrec ore în sir în fața calculatorului). Totuși, intuiam că filmul îmi prezenta prea sumar, și de cele mai multe ori trunchiat, unele aspecte din universul hobbitilor, gnomilor și elfilor. Aveam o vagă bănuială că, dacă voi citi carte, voi înțelege mai multe. Nu știa ce m-a apucat, dar n-aș fi dorit deloc să ajung un fan, nicidcum unul înrăutățit, cum știam că s-a întâmplat cu mulți în privința lui Harry Potter".

Așa se face că mai cu frică, dar în serios, i-am contactat pe unii care erau "ași" în "Stăpânul inelelor". Am avut norocul de a cunoaște un "expert". Acesta, prudent, deși avea toate cele trei cărți arhi-cunoscute, plus altele în legătură cu ele, nu mi le-a dat pe toate odată, ci pe rând, pregătindu-mă (se cuvine să-i mulțumesc acum și pe această cale pentru înțelepciunea de care a dat dovedă îndrumându-mă pas cu pas).

Astfel am citit prima carte a lui Tolkien numită "The Hobbit" ("Hobbitul"). De aici a pornit, sa zicem, întregul univers care a stat la baza celor trei renomate cărți ecranizate, numite

"Lord of the Rings". Mi-a plăcut mult povestea din "Hobbitul". Era simplă și frumoasă. M-au impresionat acele mini-ființe minunate, numite hobbiți, specii bipede superioare oamenilor, datorită calităților lor interioare.

Am trecut apoi la citirea primei parti a trilogiei. Aceasta este "The Fellowship of the Ring" ("Frăția inelului"), adică primul volum al cărții. Am constatat, rapid, că era destul de diferit de ceea ce îmi aminteam din film. Atâtea întâmplări au fost scoase pentru a se face filmul, încât am început să cred că se voia o altă poveste acolo. Dar poate așa se întâmplă cu fiecare film făcut după o carte. Nu vor coincide niciodată.

Mi-a lăsat mult timp să citesc o două carte, "The Two Towers" ("Cele două turnuri"). Deja se întâmplau multe lucruri despre care filmul nu spune nimic. Există aici mai multă "poezie", adică o atmosferă deosebită. M-a impresionat simplitatea caracterelor, cunoștința lor vastă în domeniul mitologiei. Toți eroii și tiu miiuri străvechi, versuri și cântece despre facerea universului, despre apocalipsă, despre bătălii, despre alte creațuri. Cred că există un cântec sau o poezie corespunzătoare fiecărei întâmplări sau fiecărei creațuri în universul înfățișat de Tolkien. Ce scriitor! Capabil să creeze o lume paralelă, cu limbi noi, cu o comunicare proprie. Și, credetă-mă, o să va doară capul numai încercând să vă imagineați cum funcționează acestea. În orice caz, totul e vast, complicat, pentru că fiecare episod și inspirat din mitologie. Apare și istoria lumii noastre.

Înainte să mă apuc de ultima carte "The Return of the King" ("Întoarcerea Regelui"), am citit altă carte a lui Tolkien, "The Silmarillion" (nu mai știau traducerea în limba română). Cartea vorbește despre nașterea elfilor, a oamenilor, a gnomilor, etc. Totul e calculat aici cu precizie, atent și detaliat, așa cum și trebuie pentru a da sens acestei lumi paralele create de Tolkien. Pe măsură ce întorc flicare filă, ai impresia tot mai mult că acele lucruri s-au întâmplat, că există, ca întrii și tu în ele și le aparțin. Discutând pe net cu "expertul", cum îmi place să-i spun, adică "The Master" cum își spune, (e vorba de îndrumătorul meu în lumea lui Tolkien), mai aflu că există o carte de D. Day, tradusă la noi prin "Lumea lui Tolkien". Mi s-a spus că e colosală și fascinăză pentru că prezintă multe din sursele de inspirație ale autorului pentru realizarea proiectului. N-am reușit încă să-o găsesc și să-o citesc, din păcate, dar sper că, în viitorul apropiat, va veni și rândul meu să o răsfoiesc !

În sfârșit, "Întoarcerea Regelui" a fost ultima carte pe care am citit-o din trilogie. Deși am reușit cu greu să termin, pentru că nu prea am antrenament, m-am simțit foarte bine după. Cu o mică excepție: După ce ai hoinărit în voie prin lumea lui Tolkien (cu ajutorul cărților și filmului) și-e greu să revii (să te trezești) în lumea asta. O preferi pe-a lui. Dar cam asta fac toate cărțile (și filmele) bune, nu?

Ah ! Era să uit ! Să știi că mi-a priut "călătoria" aceasta, chiar dacă nu voi avea, probabil, curând, să recunosc, mai ales față de "îndrumătorul meu", că sunt și eu un fan Tolkien, și încă unul rău-rău-de-tot...

Maria I., cls. a XI-a

CONSTATĂRI

Prietenie, floare rară !

Hi, Hola, Salve, Ceao, sau Bună...! Socotiți că v-am salutat ... Voi alegeți-vă, însă, cu atenție, ... forma adecvată - pentru a o suprapune fondului pe care-l aveți ! Nu procedați la fel ca și mine până nu demult; am fost atrasă mai mult de exterior, de suprafață, și nu mi-am dat seama decât foarte târziu că mă bălăceam în balta superficialității și falsității; cu sau fără voia mea... Totuși, ce ține acum doar de mine, e că prefer să fiu acuzată mai degraba de naivitate, decât de altceva... .

Numele meu este Mihaela. Am opt/sprezece ani fără câteva săptămâni (două). Se spune despre mine - și cred - că sunt sociabilă și că am o fire temperamentală. Mă înțeleg, în general, bine, cu toții, am colegi buni, mulți, dar și (cel puțin așa am crezut până nu demult) destui prieteni.

Cu Raluca mă cunosc din clasa întâi. La început nu eram foarte bune prietene, pentru că erau alte fete cu care mă înțelegeam O.K., și le știam încă de la grădiniță. Dar, în clasa a IX-a, când aproape toate prietenele mele s-au "împrăștiat", datorită "capacității", unele pe la alte școli, iar altele prin alte clase, Raluca și cu mine, fiind în aceeași clasă, am devenit din ce în ce mai apropiate. Eram mai tot timpul împreună. Ne înțelegeam în toate (așa credeam eu). Astă, până să mă îndrăgostesc de Leo. Raluca, dintr-o dată, s-a simțit oarecum dată la o parte; cel puțin, așa cred. În ce mă privește, nu era motiv să se îngrijoreze, am rămas aceeași prietenă față de ea... În sfârșit, acum nu mai contează...; oricum, e mult prea târziu... La început, Raluca a încercat să influențeze relația mea cu Leo. A încercat, sub masca prieteniei, (ce păcat că abia acum îmi dau seama !), toate strategiile de care era capabilă (Raluca este o fată inteligentă) pentru a mă determina să mă despart de Leo. Parcă îi găsea cu lumenarea defectele, exact când mă așteptam mai puțin. Îmi tot spunea că nu îi place cum se comportă cu mine. După un timp, fiindcă nu a avut încotro, s-a obișnuit, totuși, cu ideea că sunt cu el și că nu mai puteam să-i acord ei același timp ca și înainte. Însă, la scurt timp după o discuție mai dură, Raluca a început să calce pe urmele mele, adică să facă tot ce faceam eu, deci să mă imite, evident, până la un punct. Dorea să fie ca și mine (abia acum îmi dau seama, și-mi vine să zâmnesc, evident, amar, pentru că nu m-am considerat niciodată și nici acum, cu atât mai mult, o ființă altă decât cum sunt eu și nimic mai mult; nici mai bună, nici mai rea, nici mai frumoasă ori mai urată, mai deșteaptă sau mai puțin, mai bogată sau saracă, etc. deci, nu am fost și nu sunt altfel, ci asemenea tuturor tinerilor de vîrstă mea; cu sușuri și coborâsuri și cu tot ce știți, simți și gândi și voi). Până la un punct înțeleg comportamentul Ralucăi, pentru că așa facem aproape cu toții în anii adolescenței. Dar la mijloc era ceva mai mult decât atât; se simțea clar o undă de gelozie , apoi - una de invidie, culminând cu o rivalitate, în atitudinea ei. În plus, pentru că eu aveam prieten și colegele mele știau lucrul acesta, Raluca nu pierdea ocazia, în fața lor, să minimalizeze și să ridiculeze relația noastră. Îl vorbea de rău pe Leo , cu alte cuvinte , și-si bătea joc de noi. Pe de altă parte, în compania lui Leo, Raluca era alta; îl linguește și chiar îl curta ea și încerca să fie alter ego-ul meu. Era obosită și deranjant comportamentul său duplicitar și complet fals. În ce mă privește, socoteam atitudinea ei drept puerilă, așteptam să se maturizeze, și credeam că-l am de partea mea și pe Leo. M-am înselat, însă, în ambele privințe.

Timpul a trecut. S-a destrămat și relația mea cu Leo, pentru că n-a fost să fie de durată și nu regret nimic. Atunci când m-am despărțit definitiv de Leo, Raluca s-a bucurat teribil și a crezut că vom fi iarăși prietenele de odinioară. Eu, însă, începusem să am afinități (mi le-am descoperit pe parcurs) găsind multe subiecte de discuție cu Alina, o altă colegă de care m-am apropiat fiindcă și ea, la rândul ei, ținuse enorm la cineva și apoi se despărțise de acel băiat. Raluca nu cred că ar fi reușit să înțeleagă prin ce treceam. Ea este o fată căreia îi place să se contrazică, să se victimizeze, să-si plângă singură de milă, apoi să fie cocoloșită de alții . Poate că ziceți că sunt rea. Văd însă clar realitatea. Eu nu sunt genul de om care refuză schimbarea, dacă este în bine. Ea, însă, nu o acceptă. Se simte mereu în minoritate și dorește ca toată atenția celor din jur să fie îndreptată numai asupra sa. Înlătură tot ce stă în calea intențiilor ei. Așa s-a întâmplat, până la un punct, cu Leo. Pentru că acesta a fost nesigur pe sentimentele sale și oarecum , ușor nestatornic în relația lui cu mine, l-a înlăturat rapid din calea ei spre pretinsa prietenie(exclusivistă) cu mine (sau cu oricine ar fi putut - mi-am dat seama de acest lucru abia mai târziu). Dacă ar fi reușit, însă (căci a încercat, în timp ce se numea prietena mea !) să se apropie, apoi, mai mult de el, după ce s-a spulberat relația noastră, sunt sigură că m-ar fi înlăturat pe mine, spre a fi numai cu el. Nu s-a întâmplat așa. Raluca este o persoană care nu suportă să fie singură, dar, în același timp, îi respinge pe ceilalți, dacă aceștia nu îi "apartin" doar ei. Eu nu sunt așa. Deși m-a rănit enorm și a greșit față de mine, am trecut nu ușor peste asta , dar, totuși, am decis să-i mai acord o șansă. Zis și făcut. Dându-mi seama că suferă de o ciudată formă de egoism , chiar dacă eu mă socoteam tot prietena ei, pe ea am așezat-o pentru totdeauna în categoria cunoștințe și colegi în privința sentimentelor ei față de mine , însă tot am încercat să-o vindec. Am hotărât, apoi, spre a o ajuta, să o mai scot în oraș, pe la discotecă, dar acolo nu voia să danzeze decât cu mine.

Îmi diminua personalitatea, pentru că trebuia să-i acord numai ei atenție. Ba mai mult, îi respingea pe ceilalți din anturaj: bârfea, comentă, se uita urât, etc. Judeca totul exclusivist socotind că astfel este prietenia : să -mi fie, mie bine prin cel /cea de lângă mine/ folosidu-i pe ceilalți sau îndepărțându-i, în funcție de interes sau împrejurări. Probabil că și unii dintre voi gândiți la fel. Eu, însă, percep diametral opus prieteniei. Poate că eu judec greșit și de-asta nici n-am prea găsit-o. Păcat . În sfârșit, niciodată nu e prea târziu.

Alina (putea fi Carmen, Dana, etc.) a pus-o în umbră pe Raluca într-un final (sau cel puțin, așa crede și azi Raluca). În ce mă privește, nici nu știau dacă îmi pare rău. Chiar devenise sufocantă și plăcăitoare, ne tragea în jos, așa -zisa noastră prietenie. Ce poți să faci ?! Evident că nimic, doar să deschizi bine ochii atunci când trebuie! I se poate întâmpla oricând, oricui, să fie dat la o parte sau să nu-și aiba locul, fiind de prisos într-o relație, mai ales în anii de liceu, când prietenile se înșiră precum mărgelele pe ată.

De vorba cu...PSIHOLOGUL (continuare din numarul anterior)

Sfârșitul anului școlar se apropie, la fel și perioada examenelor. Acum începe și anxietatea elevilor care sunt din ce în ce mai stresați odată cu venirea acestora. Vom vorbi astăzi cu domnul psiholog Poelincă Constantin despre teamă, examene, eșecuri și, nu în ultimul rând, despre metode și tehnici de a scapa de acest tip de disconfort emoțional.

Î: Ce este teama de examene?

R: Teamă, între anumite limite, este o stare benefică individualului pentru că îl mobilizează și îl pregătește pentru acțiune. Atunci când aceste emoții sau stări depășesc anumite limite, dintr-un factor motivational generează factori care duc la scăderea performanțelor sau eșec. Teamă față de examinare este o stare de disconfort, caracterizată prin simptome persistente și severe de anxietate, pe care unele persoane le resimt în diverse situații de testare. Aceste simptome interferează cu performanțele, pe care persoanele care le trăiesc, le obțin. Teamă declanșează un întreg cortegiu de simptome fizice și psihice: de la accelerarea pulsului, uscăciunea gurii, dureri stomacale, senzații de vertig, până la gânduri negative legate de stima de sine, încrederea în forțe proprii.

Î: Ce ne provoacă anxietatea dinaintea examenelor?

R: Cauzele sunt multiple: de la cele determinante de o anumită structură de personalitate, până la cele de ordin educațional și existențial. Am să mă explic: la nivel personal, o asemenea experiență poate proveni din următoarele surse: lipsa încrederii în forțe proprii, îngrijorările în legătură cu propria competență și cu nivelul de pregătire pentru test, gânduri negative legate de o posibilă pierdere a stimei de sine în caz de eșec. O asemenea experiență negativă mai poate fi determinată și de absența familiarității subiectului cu situații similare de evaluare, dar și de experiența performanțelor anterioare obținute și nu în ultimul rând, de pretențiile exagerate peste posibilități din partea părinților. Majoritatea psihologilor sunt de acord că anxietatea față de testare este un construct multidimensional, al căruia conținut nu poate fi redus doar la reactivitatea emoțională și fiziologică și care are la bază triada îngrijorare - neîncredere - emotivitate, accentuată și întreținută nejustificat de pretențiile exagerate ale părinților și profesorilor.

Î: Anxietatea se regăsește la fiecare dintre noi sau este prezentă doar la anumite tipuri de personalitate?

R: Da, așa cum am mai spus, trăsaturile de personalitate au un rol important în comportamentele și conduitelor anxiogene. Sunt oameni sensibili, puțin rezistenți în fața stimulilor anxiogeni, reprezentați de situații evolutive, pe care tind să le vadă amenințătoare. Asemenea oameni tind să aibă o reactivitate exagerată la stimuli minori, tind să reacționeze prin percepții legate de amenințare: scăderea încrederii în propria eficiență, gânduri negative de tipul celor auto-deprecative, condiții anticipative de eșec, precum și prin reacții emoționale intense exagerate, dar și o creștere a vigilenței, care, de cele mai multe ori, duce la blocaje.

Î: Care credeti că sunt situațiile limită în care ne poate duce teama de anxietate?

R: Păi, e simplu. Anxietatea dezvoltă anumite simptome, simptome care "paralizează" și blochează activitatea. Aceste blocaje sunt generatoare de eșecuri care, dezvoltă și induc alte eșecuri, reacții adverse față de orice situație de examen, fuga din fața răspunderii, neîncrederea în forțe proprii, scăderea stimei de sine. În asemenea situații, oamenii încearcă să caute remedii și încearcă să apeleze la stimulative și întăritoare, în special alcool sau medicamente, soluție care de cele mai multe ori, s-a dovedit a fi extrem de paguboasă, ce poate crea individului probleme cât toate celelalte la un loc.

Î: Există metode prin care să evităm și să combatem aceste stări?

R: Există mai multe tipuri de intervenții pentru diminuarea stresului și anxietății provocate de situațiile de examen. Începând de la terapiile relațional-emotionale, terapiile cognitive și continuând cu strategii optime de pregătire pentru un examen sau un test important, prin metode de desensibilizare sistematică a elevului inhibat, timid prin crearea de situații favorabile exprimării. Cel mai important și eficient mijloc de a diminua aceste stări începe prin recunoașterea subiectului că are o problemă emoțională, că are nevoie de ajutor și că trebuie să se prezinte la un specialist în probleme emotionale. Cred că un rol important în rezolvarea acestor probleme emotionale îl au părinții, profesorii și dirigintii, cred că părinții, profesorii, dirigintii și psihologul trebuie să colaboreze și să găsească soluții de ameliorare a performanțelor școlare și a prestației acestor elevi dar și de prevenire a instalării unor forme acute sau cronice ale anxietății față de examinare.

Î: Și în loc de concluzie?

R: Propun profesorilor și părinților să depisteze acei elevi care deși sunt inteligenți, capabili de rezultate bune și conștiințioși, pregătindu-se temeinic, obțin totuși performanțe mediocre. În acest efort diagnostic profesorii și părinții trebuie să țină seama de faptul că elevii predispusi către reacții anxiogene, cu reacție exagerată la stimul, generate de teama de apreciere negativă ale celorlați. Eu-l acestor elevi pun în funcțiune o serie de mecanisme de apărare generând inhibiții, blocaje, rețineri. Să le întindem acestor adolescenți o mână de ajutor și să-i sprijinim să devină performanți, încrezători în forțele proprii și nu în ultimul rând, motivați și creativi.

(va urma....)

Panciu Diana clasa a XI-a D

REPORTAJE

REPORTAJ DESPRE BIBLIOTeca ORăŞENEASĂ

Într-o bună după-amiază de răgaz,collega mea și cu mine am dat o fugă la biblioteca din centrul orașului nostru.
Am stat de vorbă cu doamnele Cristina Gugean (director al bibliotecii) și Simona Bulz (bibliotecar-șef),despre cei care mai caută, în ultima vreme, căte o lectură.

Reporter :Sunteți amabili să ne răspundeți, care este stadiul actual al bibliotecii? Dotare,perspective....

Răspuns:Biblioteca orășenească dispune de un fond de carte,de 50685 volume din toate domeniile în limba română precum și în limba germană,maghiară și sârbă,asa încât toți locuitorii orașului , indiferent de vîrstă și naționalitate, găsesc la instituția noastră,cartea dorită.

Anul trecut am achiziționat un număr de 803 volume(cărți nou apărute) de la diverse edituri din țară.

Biblioteca a fost abonată în 2008 la presă, precum și la Monitorul Oficial partea I-II și partea III.

Biblioteca dispune de două calculatoare legate la internet. În acest an sperăm că localul va fi renovat și vor fi schimbate geamurile, prin bunăvoie și întrelegerea domnului primar,Dănuț Groza,care a rezolvat și problema încălzirii, astfel încât utilizatorii să vină cu plăcere la instituția noastră.

Reporter :Cât de căutătă mai este biblioteca în ziua de azi ?

Răspuns:Biblioteca orășenească este foarte solicitată,și chiar dacă majoritatea locuitorilor dispun de calculatoare totuși informația necesară este tot la bibliotecă.Zilnic vin la bibliotecă 40-60 de utilizatori.

Reporter :Au cititorii acces liber la rafturi ? Există și o sală de lectură pentru consultarea pe loc a unor cărți solicitate ?

Răspuns:Da la noi biblioteca funcționează în regim de acces liber la raft, astfel încât utilizatorii pot să-și aleagă singuri cărțile pe care doresc să le citească.

Dacă aceștia nu doresc să împrumute cărți la domiciliu, pot să studieze documentele în sala de lectură unde dispunem de 12 locuri.

Reporter :Cum vă descurcați de fiecare dată să găsiți cartea cerută ? Vă este de folos calculatorul pentru stocarea bazei de date ?

Răspuns :Din păcate nu avem cărți introduse pe calculator, din cauza lipsei programului pentru biblioteci,dar sperăm că în curând, vom face și acest lucru.

Deci, în momentul când ni se solicită o carte, o căutăm la domeniul respectiv.

Reporter :Ce fel de cititori frecventează biblioteca ? Ce ne puteți spune despre numărul lor ?

Răspuns:Biblioteca este frecventată de utilizatori din toate categoriile sociale și de toate vîrstele-de la copii de grădiniță, până la utilizatori de 80 de ani.

Anul trecut (2008), am avut un număr de 1963 utilizatori înscrîși.

Reporter :Există și cititori neglijenți, neatenți, care după ce împrumută cărți, le restituie în condiții proaste,sau nu le mai aduc înapoi deloc,deși sunt conștienți că vor fi amendati ? Cum credeți că ar putea fi reeducați înspre dragostea și prețuirea de cărți ?

Răspuns :La fel ca toate bibliotecile publice-și noi ne confruntăm cu utilizatori neglijenți,care uită de termenul de restituire care îl au scris pe cartonașul însotitor al cărții.Acești utilizatori ne pricinuiesc necazuri,deoarece trebuie să-i somăm după expirarea termenului de 14 zile,îi sunăm pe cei care au telefoane, iar în cazul celor care nu au telefon, ne deplasăm la domiciliul acestora.În general însă, utilizatorii noștri sunt persoane responsabile, care știu regulile și se încadrează în termenele stabilită.

Cărțile sunt cele care te fac respectat și,totuși,ele sunt cele care nu primesc respect.Oare se mai poate face ceva în această privință ?

Cu mulțumiri doamnelor interviewate,
elevele Oana Avram & Capota Eugenia clasa a IX-a A

Interviu în exclusivitate cu căpitanul echipei de handbal

Juniori I Unirea Sânnicolau-Mare

-Morar Alexandru-

Morar Alexandru,născut în 29.08.1993,în Sânnicolau-Mare a început handbalul în clasa a V-a.În momentul de față studiază la Liceul Teoretic "Ioan Jeblean",profil biologie-chimie în clasa a IX-a B.Până în prezent cea mai mare realizare a lui este participarea la turneul final de Juniori III,disputat la SUCEAVA,unde au obținut un loc III muncit.La finalul turneului el a fost declarat golgheterul ediției având 64 de goluri marcate în 5 meciuri.De altfel în cadrul turneului de la Budapesta în care echipa a obținut locul I,el fiind premiat cu diploma de cel mai tehnic jucător și golgheterul turneului.

R.: La ce echipă și pe ce post joci?

M.A.: Unirea Sânnicolau-Mare -coordonator de joc

R.: Cum a fost primul contact cu handbalul?

M.A.: La început a fost o distracție pentru noi toți care pe parcurs s-a dovedit a fi o muncă a unui colectiv dornic să facă performanță.

R.: Care e cel mai mare eșec prin care ai trecut până în momentul de față?

M.A.: Cea mai mare dezamăgire până în prezent a fost înfrângerea din turneul semifinal de Juniori II cu echipa din Târgu-Jiu unde am fost dezavantajați de modul în care cei 2 arbitrii au condus meciul.

R.: Câte antrenamente efectuați pe zi și în ce constă acestea?

M.A.: De obicei avem un antrenament pe zi,dar în perioada dintre campionate avem 2 antrenamente pe zi bazate în mare parte pe pregătirea fizică.

R.: E nevoie de o alimentație specială?Există anumite reguli care trebuie respectate?

M.A.: Nu e nevoie de o alimentație specială,singura regulă care ar trebui respectată de orice sportiv e cea a fumatului și a alcoolului.

R.: Care e cuvîntul de ordine în sănătatea echipei?

M.A.: Respectul.Nu ai să vezi niciodată ca un jucător să tiptă unul la altul,portarul se mai scapă ceteodată datorită tensiunii,dar nu exagerat.

R.: Te-ai gândit vreodată să îți urmezi tatăl într-o carieră de antrenor?

M.A.: Deocamdată nu gândesc doar la viitorul meu de jucător,poate într-un viitor îndepărtat(Zâmbește)

R.: Ce aștepți de la viitor și care sunt gândurile tale pentru următoarea perioadă de timp?

M.A.: Vreau doar să obțin rezultate bune și v-o mai vedea ce îmi rezervă viitorul.

Îți mulțumim pentru timpul acordat și mult succes în continuare.

Ilieș Raluca & Pascu Andreea (clasa XI D)

INFO SCOALA

Club de dezbatere academică la Liceul Teoretic "Ioan Jebelean"

V-ați întrebat vreodată ce fac în week-enduri și în vacanțe sute de elevi și studenți din România? Asociația Regională de Dezbateri, Oratorie și Retorică Banat și-a răspuns: o bună parte din ei vin la cluburile de debate ale ARDOR abordând teme situate de multe ori în avangarda dezbatelor din societatea civilă românească. Sâmbătă 21 februarie 2009, echipa Twilight (Timeea BOBERNAC, Kinga HEGEDUS, Alina MIRCEA, Noem Filip, clasa a X-a A) din clubul de debate al Liceului Teoretic "Ioan Jebelean" a participat la competiția de

dezbatere academică în format Karl Popper, Caransebes Open, prima competiție de acest gen dintr-o succă de 4 open-uri organizate de ARDOR în acest semestrui. Ideea de debate este simplă, două echipe se "înfruntă" pe o temă asupra căreia persoane bine intenționate și mediul informate pot avea păreri contrare, pe baza unor reguli stricte de moderare. Inițial, în momentul anunțării moțiunii, o echipă nu cunoaște care parte o va susține în cadrul competiției, drept urmare va trebui să studieze problema din ambele puncte de vedere, găsind atât

argumente pro cât și contra.

Participarea la competiția de dezbatere academică premerge debutul celui de-al doilea proiect cu finanțare europeană, câștigat de liceul nostru construit pe ideea de a promova toleranța, respectul diversității și non-discriminarea prin construirea unui club de debate la noi. Proiectul a fost câștigat la apelul Octombrie 2008, este în valoare de 7000 USD, instituția finanțatoare este Trust for Civil Society in Central and Eastern Europe (<http://www.ceertrust.org>), se va desfășura în perioada 01.09.2009 - 28.02.2010 în parteneriat cu ARDOR Banat, Salvați Copiii Timiș, Generație Tânără Timiș și urmărește responsabilizarea și mobilitarea civică a elevilor noștri.

Așadar, într-o lume în care aproape zilnic puncte de vedere diferite ne pun pe toti în față unor dileme importante, nu ne poate fi indiferent cum optăm, și mai ales cum ne justificăm argumentat opțiunile. Vă invităm așadar să ne cunoașteți clubul de debate, în sălile de curs, în pauze, la competiții, să discutați despre mentalitate, educație, majorități și minorități, despre constrângeri și libertăți, afănd împreună felul în care lucrurile/lumea/privirea se schimbă. Sau nu...

Liceul nostru implementează proiectul "SOS ! Salvează viața" în parteneriat cu fundația Bethany prin care se încearcă prevenirea fenomenului de sinucidere în rândurile elevilor. Până în prezent, atât elevi cât și cadre didactice din Liceul Teoretic "Ioan Jebelean" au luat parte la o sesiune de informare cu privire la această problemă.

Totodată, ne face o deosebită placere să anunțăm și alte rezultate exceptionale obținute de unii dintre elevii liceului nostru; în acest sens, este cazul să amintim că elevul Rusu Mihai din clasa a XII-a A a obținut punctajul maxim, clasându-se pe locul I la faza județeană a Olimpiadei de Istorie, el urmând a fi reprezentantul județului nostru la faza națională și a celeiși Olimpiade, care se va ține la Cluj, în timpul vacanței de primăvară; de asemenea, datorită rezultatelor deosebite obținute în domeniul chimiei de către elevul Telbis Daniel, acesta, împreună cu profesorul pregătitor Bociat Ligia Daniela, vor răspunde invitației Parlamentului European de a participa la ședința Comisiei de Educație de la Strasbourg în perioada 25-26.03.2009.

Vă invităm la programul care se va desfășura în școală, la Castelul Nako și la Casa de Cultură din Sânnicolau-Mare între zilele 03-04. 04. 2009. Desfășurătorul activităților va fi comunicat, ulterior, în timp optim, pentru toți cei interesați.

Bogdănescu Ciprian clasa a X-a A

CHIMEXPERT

În perioada 1-8 februarie, s-a desfășurat la Arad, pe malul Mureșului, Olimpiada Națională de Chimie 2009, ajunsă la a 43-a ediție. Ca urmare a locului II obținut la faza județeană, am făcut și eu parte din lotul de 11 elevi, care au reprezentat județul Timiș la această

întrecere, ce urma să îi stabilească pe cei mai buni elevi din România, la această atât de fascinantă materie, numită chimie.

Prin urmare, pe 31 ianuarie, m-am prezentat la reunirea lotului, după care urma să plecăm în aventura noastră de o săptămână, la capătul căreia speram să se afle cât mai multe premii și distincții pentru județul pe care îl reprezentam. După ce ne-am luat rămas-bun de la cei dragi, iar doamna inspector de chimie, prof. Ardelean Maria ne-a urat să ne întoarcem cu cât mai multe premii, a urmat o oră de mers cu trenul, prilej de a ne cunoaște mai bine, după care am ajuns în orașul de pe malul Mureșului.

Ajunsîi aici, am fost întâmpinat de organizatori, care ne-au asigurat locuri de cazare. Ne-am odihnit puțin, fiind conștienți că ne așteptau câteva zile și probe de foc. A doua zi, duminică (1 februarie), a avut loc festivitatea de deschidere a Olimpiadei, într-un cadru festiv, la Teatrul de Stat "Ioan Slavici". Întorsî în camerele noastre, am făcut ultimele retușuri, știind că era ultima ocazie să punem la punct evenualele neclarități.

Luni au început probele propriu-zise, prima fiind cea teoretică, desfășurată la Colegiul Național "Moise Nicoară". După acest examen destul de solicitant, ne-am petrecut restul zilei discutând cu ceilalți elevi, veniți, ca și noi, din întreaga țară, ocazia perfectă să cunoști oamenii noi, unii dintre ei adevarate române nescrise.

Martîi a urmat proba practică, prin care s-au testat capacitatele fiecăruia de a analiza sau supune la tot felul de procese substanțele ori elementele chimice ce ni s-au pus la dispoziție, potrivit unei scheme dinainte stabilite. Restul zilei l-am petrecut încercând să vizităm o căt mai mare parte din Arad; astfel, am asistat la un concert de orgă, delectându-ne cu faimoase arii clasice.

A urmat o zi liberă, cea de miercuri, când am aflat, totodată, rezultatele probei teoretice. Ziua următoare, joi, s-a desfășurat proba de baraj, cea care urma să selecteze elevii ce vor reprezenta țara noastră la Olimpiada Internațională de Chimie. Aceasta a durat 5 ore, fiind cea mai grea probă a Olimpiadei. De asemenea, ni s-au comunicat rezultatele probei practice, un nou prilej de bucurie.

Vineri s-a organizat o excursie la principalele obiective turistice din zona Aradului, și anume: Mănăstirea Bodrog, Mănăstirea Maria Radna, Monumentul eroilor de la Păulîs, Băile Lipova, Muzeul viticol de la Miniș și Muzeul Memorial "Ioan Slavici și Emil Montia" din Siria. Seară a urmat o cină festivă, după care ne-am dus fiecare la culcare; deși obosită, ni se citea pe fețe satisfacția unei zile atât de încărcate, dar ne și cuprindea o oarecare nostalgia, la gândul că mica noastră aventură se pregătea cu pași repezi de final.

Sâmbătă, ultima zi pe care urma să o petrecem împreună, am asistat la festivitatea de închidere, în cadrul căreia au avut loc prezentările celor care au obținut rezultate remarcabile. Ne-am întors la internat, ne-am făcut bagaje, și am pornit spre casă. Micul nostru grup s-a despărțit în gara din Timișoara, dar amintirile au rămas. Însă, cea mai mare bucurie a mea o reprezintă mențiunea specială pe care sunt nespus de mândru că am reușit să o aduc pentru județul Timiș și, mai ales, Liceului Teoretic, al cărui steag îmi place să cred că l-am înținut încă o dată, sus, ca atâtaia altăi înaintea mea și, sper, după mine.

Daniel TELBIS, XI A

INFO SCOALA: EXCURSIE

EXCURSIE SIBIU

În perioada 13-15 februarie, elevi și profesori de la Liceul Teoretic "Ioan Jebelean" au participat la o excursie la Sibiu, ocasionată de desfășurarea etapei regionale a celei de-a V-a ediții a Concursului Internațional de Chimie "CHIMEXPERT". La acest concurs liceul nostru a fost reprezentat de 11 elevi din clasele VIII-XI, după cum urmează: Ilin Mihaela, Pescar Anca (VIII), Lipovan Iulia, Cărpenișan Claudia, Roman Sebastian, Serbescu Mircea (IX), Bobernac Timeea (X), Lipovan Alexandru, Rotaru Alexandra, Telbis Daniel, Vieriu Simona (XI).

Plecarea a avut loc vineri dimineață, la ora 4:30 fiind cu toții gata de drumul spre Sibiu, orașul care urma să ne găzduiască în următoarele zile.

Norocul a fost de partea noastră, căci am avut parte de o vreme caracteristică anotimpului în care ne aflăm, fulgii deși de nea încântându-ne privirile. Spre marea noastră surprindere, în centrul Sibiului era amplasat un patinoar, prilejul ideal pentru mulți dintre noi să ne inițiem în tainele patinajului.

În zilele petrecute departe de casă am vizitat Muzeul Satului "ASTRA", Grădina Zoologică, Muzeul Brukenthal, Muzeul de Etnografie Universala "Franz Bidner", Biserica Sf. Treime, etc. Nu putem uita nici plimbările nocturne pe Podul Minciunilor.

Sâmbătă dimineață, cei care nu făceau parte din lotul de "chimexperti", am pornit înspre stațiunea turistică Păltiniș, loc cunoscut și pentru vestita tabără de filosofie a lui Constantin Noica. În drumul nostru, am trecut și prin Rășinari, localitatea natală a două mari personalități ale culturii românești: Octavian Goga și Emil Cioran. Odată ajunși, au urmat câteva ore de schiat sau săniuș; apoi ne-am întors la Sibiu, nerăbdători să aflăm rezultatele colegilor noștri. Acestea ne-au adus o mare bucurie tuturor, mai ales că Daniel TELBIS (XI A) s-a clasat pe primul loc la clasa a XI-a, în condițiile în care au concurat elevi din 6 județe. Astfel, colegul nostru (singurul din județul Timis) s-a calificat la faza internațională a concursului "CHIMEXPERT" ce urmează să se desfășoare la Satu-Mare în perioada 27-29 martie 2009. De asemenea, s-au mai obținut 6 mențiuni speciale prin: Mihaela ILIN (VIII), Anca PESCAR (VIII), Claudia CĂRPENIȘAN (IXB), Mircea SERBESCU (IXA) și Timeea BOBERNAC (XA). Îi felicităm pe toți pentru rezultatele obținute și le dorim succes în continuare.

În ultima zi a excursiei, am refăcut drumul spre stațiunea Păltiniș, pentru a avea și "chimexpertii" șansa să schieze.

Am ajuns acasă destul de devreme, în jurul orei 22, grăție atenției și experienței șoferului nostru, în condițiile unui drum de iarnă destul de dificil. Deși obosită, în ochi ni se citea bucuria unui weekend petrecut împreună, într-un loc atât de încărcat de istorie precum Sibiu; eram cu toții gata de o nouă săptămână de școală...

Mihai Rusu, clasa a XII-a A, Liceul Teoretic "Ioan Jebelean"

Opinii pe marginea deplasării noastre la Operă prof. Claudia Sabo

Într-o liniștită și frumoasă după-amiază, conturbată doar de frigul mușcător de afară, în data de 25 februarie, a. c., o mână de elevi (respectiv 15) ai liceului nostru, printre care și unii membri ai revistei "NOI", însuși de către profesorii lor, s-au deplasat într-o miniexcursie la Timișoara, cu scopul de a "prinde" (deși pentru prima dată în ce-i privește pe elevii noștri!) ultima reprezentare din actuala stagione de la Opera Națională Română Timișoara. Este vorba de spectacolul "Traviata", poate cea mai îndrăgită capodoperă a lui Giuseppe Verdi, concepută în întregime după romanul devenit celebru, "Dama cu camelii", de Alexandre Dumas- fiul. Afluența de public eterogen a demonstrat, ca de fiecare dată, la fiecare spectacol, bucuria și plăcerea cu care calzii melomani timișenii vin să redescopere creațiile lui Verdi și nu numai. Așa se explică și faptul că timp de aproape trei ore și jumătate(cu pauze de rigoare), opera în patru acte a captat și de această dată, întru totul, publicul. Prestația curată și distribuția de excepție au fost răsplătite cu aplauze la scena deschisă. Amintim doar câteva dintre prestigioasele "nume", cărora li s-a datorat succesul acelei seri: spre pildă, conducerea muzicală : P.D.Ponnelle, regia artistică: Ognian Draganoff, decoruri: Boris Stoinov, maestru de cor: Laura Mare, coregrafie: Carmen Cojocaru și Răzvan Mazilu; și, nu în ultimul rând, vocile deosebite ale unor soliști precum Mihaela Stanciu: Violetta Valery, Cristian Bălășescu: Alfredo Germont, Camil Mara: Giorgio Germont, etc. Într-o din pauze, domnul Cristian Bălășescu, întrebăt fiind despre contemporaneitatea operei "Traviata", a răspuns : << "Traviata" este o operă care, la prima vedere, arată încântătoare și usoară. Când facem, însă, cunoștință cu arta muzicală a acesteia, constatăm, totuși, că ea este dificil de realizat în secolul XXI, fiind o operă bogată în idei, căreia trebuie să-i găsim soluții pentru timpul prezent. Este important de găsit noul puls al "Traviatei", respectând, totodată, tradiția limbajului muzical, și exprimând pe scenă dramatismul situațiilor, pentru că sentimentele sunt rezistente până în zilele noastre și trebuie păstrate, deoarece ele reprezintă renășterea sufletului. Iar toate acestea conjugate, contribuie ca publicul să trăiască alături de noi, toți cei implicați.>> Îi mulțumim, pe această cale, pentru amabilitatea conversației purtate; de asemenea, aducem mulțumiri Consiliului local al orașului nostru, Conducerii orașului, în special, domnului primar, Dănuț Groza, pentru sprijinul, generozitatea și promptitudinea prin care ne-a pus la dispoziție, pentru deplasare, în mod gratuit, microbuzul primăriei. Mulțumim, totodată, domnului șofer, care ne-a înlesnit călătoria în condiții optime, precum și tuturor celor care ne-au încurajat, fiind cu adevărat, alături de noi. În ce-i privește pe elevii noștri, dacă luăm în considerare comportamentul lor elegant și atent, atitudinea sobră în timpul spectacolului și cuvintele binevoitoare de după, deducem că deplasarea aceasta a fost de bun augur și speram într-o repetare a ei, cât de curând.

FASHION

Dacă sunteți pasionați de modă înseamnă că vreți să aflați și ultimele noutăți în materie de fashion, make up și hair style în sezonul primăvară-vară 2009.

Fashion:

Precum designerii propun în mod constant idei noi, aşa și sezonul primăvară-vară 2009 aduce câteva noi tendințe din care putem descoperi o gamă variată de vestimentații pentru toate gusturile. În acest sezon trend-urile în vogă sunt:

CULORI:

În sezonul primăvară-vară 2009, s-au produs schimbări și în domeniul colorilor: Albastrul și violetul evoluează spre o nuanță de bleumarin mai aprins și un violet mai delicat.

Tendințele în materie de culori sunt: tonurile nude(nuanțe clasice de bej, roz-somon, gri mat) și culorile puternice și strălucitoare(portocaliu și galben, roz și albastru intens). Trecerea între aceste culori se face prin intermediul degradeului.

MATERIALE:

Un alt factor important care suferă schimbări după anotimp este și materialul din care sunt confectionate piesele vestimentare. Astfel apar materialele călduroase cu croieli lejere, cele prețioase, transparente și vaporooase, satinul și chiar și pielea ecologică la jachete.

STILURI:

Garcon:

Acesta este ideal pentru femeile cu o siluetă mai subțire. Indispensabile acestui stil sunt culorile închise, pantaloni bărbătești și pantofi fără toc, de ce nu, și o pereche de bretele.

BULINE:

Bulinele sunt un alt trend al anului pe care ar fi bine să nu îl ocolești. Ele sunt inspirate din moda anilor '50 și se pot purta într-o combinație clasică de alb-negru sau într-o variantă colorată, dar fără exces de accesorii.

STILUL NONCONFORMIST:

Fiind pasionată de fashion, de ce să nu încerci ceva nou?! Si cum anul acesta stilul nonconformist a revenit în trend, pentru a te remarcă, îți recomandăm acest stil care o dată cu schimbarea look-ului, îți va schimba și atitudinea. Acest stil se poate adapta fiecărei personalități. Iată câteva piese vestimentare pe care le poți purta pentru a adopta un stil nonconformist: piese vestimentare cu influențe rustice, ciorapi negri până la genunchi, un pulovăr larg cu glugă voluminoasă, o rochie neagră lacuită în combinație cu un pulovăr negru din lână, o panglică tinerească atașată unei rochii sau chiar o salopetă.

TENDINȚE:

Pe lângă tendințele enumerate mai sus, alte stiluri caracteristice sezonului sunt:

- construcțiile geometrice: descris de manipularea materialelor prin cele mai pure linii geometrice;
- linii chic: simple, în care feminitatea absolută este întruchipată de volane, carouri, dungi și linii ce urmăresc linia siluetei;
- venerația zânelor: definită prin rochii diafane din materiale mătăsoase;
- fantezie orientală: reprezentată de pantaloni turcești, turbane, materiale prețioase, rochii tradiționale marocane și tipare orientale;
- vodevil: ce duce feminitatea pe culmile dramatismului prin ținute teatrale și decadentă;

SALOPETA:

Una dintre noile apariții pe podiumurile de modă în acest sezon o reprezintă salopeta. Confortabilă fiind, salopeta poate fi purtată cu brâuri sau curele, evidențând talia. Croiala diferă de la un model la altul începând de la cea clasică, ușor cambrată pe talie, cea nonconformist, în culori puternice, cu nasturi până la cea ușor minimalist cu buzunare laterale și strânsă în talie. Elegantă și boemă, poate fi alcătuită din pantaloni evazați cu sacouri în linii drepte, în tonuri de bej, maro sau muștar.

BLUZIȚE, TRICOURI și TOPURI

Așa cum știm, anotimpul primăvara aduce cu el și temperaturi ridicate. Deci este timpul să renunțăm la bluzele groase și la gecile de iarnă și să ne îndreptăm privirea spre bluzițe, tricouri și topuri, iar pentru a fi în pas cu moda, trebuie să iei câteva tendințe din acest sezon. Se poartă volănașele-în felurite modele, dar din materiale vaporooase; imprimeurile florale-în culori vii, diferite forme și materiale diafane; imprimeuri cu desene animate-pentru o ținută casual, tinerească; carourile-în special cele de pe cămășile sport, în nuanțe cât mai veselă; materiale transparente-în culori neutre sau puternice;

tunici-în linii drepte și cu decolteuri.

PANTALONI

O piesă de rezistență în ținutele din acest sezon o reprezintă pantalonii care vor evidenția siluetele feminine. Modelele de pantaloni care au fost prezentate pe podiumurile de modă pentru acest sezon sunt: cele fluide-din materiale vaporooase și luminioase, cu țărieturi drepte; cele cu talie înaltă-purtate cu o centură lată sau mai multe rânduri de nasturi;

Yves Saint Laurent FASHION

Genti:

După ce ne-am găsit stilul caracteristic, a venit timpul să ne alegem și gentile cele mai în vogă și nu în ultimul rând, cele mai potrivite. Sezonul acesta se dovedește a fi unul foarte interesant și în ceea ce privește gentile, astfel menționăm materiile și ideile căt se poate de revoluționare sau culorile puternice.

Indiferent de preferințele fiecărui, sezonul primăvara-vară 2009 oferă tuturor șansa de a găsi ce i se potrivește. Cele mai interesante modele de genți din acest sezon sunt:

- clutch-urile medii sau mari potrivite atât pentru ținutele de zi cât și pentru cele de seară;
- clutch-urile mini potrivite ținutelor pentru ocazii speciale sau seri petrecute în oraș;
- poșetele pe o parte care se potrivesc tuturor în combinație cu o ținută casual;
- rucsacurile sunt extrem de practici și foarte chic;
- gentile de rafie sunt o alegere perfectă pentru o ieșire în parc sau o plimbare prin magazine;
- gentile de stradă se poartă fie în culori puternice fie uni.

Fashion bărbați:

În acest sezon stilul care predomină în moda masculină este cel clasic, pantalonii largi care pot fi purtați cu bluze, tricouri sau cămași, în combinație cu sacouri. În materie de culori, spre deosebire de anii trecuți, culorile feminine (roz, vernal) au dispărut din tendințele din moda bărbătească, cele mai predominante în noile colecții fiind gri, negru, albastru, alb și bej.

MAKE-UP:

Dacă până acum am vorbit despre surprizele sezonului primăvară-vară 2009, acum a venit timpul să menționăm și schimbările produse în materie de make-up.

Culorile se modifică după anotimp, astfel tendințele în machiaj devin mai însorite o dată cu sosirea primăverii.

Principalele tendințe devin astfel culorile pastelate, naturalețea și buzele aromate.

Cele 3 tendințe dominante în materie de make-up

Rafinament European:

Farmecul vintage este caracteristic marii majorități ai orașelor europene, iar stilul reprezintă amestecul dintre frumusețea naturală și rafinamentul european definit prin buze fructoase și senzuale.

High-Tech

Dacă ești o adeptă a culorilor intense și materiale strălucitoare, atunci stilul care îți se potrivește este cel high-tech.

Această tendință în materie de make-up folosește nuanțele metalice, ochi bine conturați și buze pop.

Naturalețea îndrăzneață:

Naturalețea se amestecă cu stilul gotic dând astfel una dintre cele mai în vogă stiluri: naturalețea îndrăzneață.

Cacteristicile stilului sunt ochi bie conturați, buzele roz și tenul perfect, dar nu mat.

HAIR STYLE:

Perfect drept, ușor ondulat, prinț în cocuri lejere sau spectaculoase... tendințele în materie de hairstyling pentru această primăvară nu diferă cu foarte mult de ceea ce am văzut anul trecut. Singura diferență notabilă poate o constituie textura coafurilor. În concomitanță cu ținutele vestimentare cu motive geometrice și foarte bine structurate, asistăm la cocuri spectaculoase, precis definite și finisate până în cel mai mic detaliu. Pe de altă parte avem cocuri lejere, împletituri, șuvîte prinse cu nonșalanță în părțile laterale, așezate unele peste altele sau îndreptate perfect cu placă. Prin urmare coafurile propuse pentru primăvară-vară 2009 nu sunt atât de greu de obținut. Îți trebuie doar câteva produse de styling potrivite și puțină îndemânare completate de un dram de imaginație. Keune prezintă tendințele pentru sezonul primăvară-vară 2009 sub conceptul Allure by Day, cea mai importantă colecție Red Infinity. După cum sugerează însăși denumirea colecției, roșu aprins este culoarea principală a acestui sezon, cea în jurul căreia se aliniază toate celelalte nuanțe propuse de stilistii Keune.

Invitatul special al evenimentului a fost Dennis Rombout care a conceput și a realizat trendurile Keune pentru acest sezon, atât pentru culoare cât și pentru tunsoare. Tot el a oferit stilistilor prezenți la seminar sfaturi în materie de tunsoare și coafură și i-a antrenat la cele două concursuri tematice organizate la Băile Tușnad.

Allure by Day este o colecție inspirată de frumusețea, bogăția și aerul mistic al Sudul Franței, elemente care au dus la crearea unor ținute sofisticate: tunsoare naturale, dar în același timp glamour și culori illuminate subtil pentru coafuri luxoase, dar totodată elegante.

Allure by Day se adresează femeilor puternice care aleg să își valorifice personalitatea prin coafuri sculpturale, impecabile și în același timp naturale și feminine. Allure by Day este femeia contrastelor: sofisticată, dar naturală, elegantă, dar chic, glamour, dar subtilă. Red Infinity propune nuanțele de roșu care desăvârșesc imaginea sculpturală a femeii Keune din acest sezon.

UMOR/HAZ...RÂSU' PLÂNSU'

De la BA la DA MIORIȚA (VERSIUNE MODERNĂ SUB FORMĂ DE POVESTE : CAPRA CU TREI IEZI)

A fost odată ca niciodată o capră și avea capra asta trei drăguței de copii, frumoși că-ți era mai mare dragul să te uiți la dânsii, trei iezi - cu cuietii.

Primul ied al caprei era fătul cal. Acesta, în loc să necheze ca tot calul, lătră cătu-i ziulica de lungă la lună și la stele.

Ei, dragii mei, al doilea dintre iezi iviți pe lume ai caprei - era vaca. Ea era blândă și tulbure, că luna de pe cer când îți e rău de prea mult bine. În fiecare seară, vaca bătea cu cornul în țărâna, de se auzea până hăt-departe, peste mări și țări, de se cutremurau zările în stepă și săltau cămeșile pe toți într-o veselie. Ea nu mugea niciodată, că era tare tăcută, săracă, aşa o învățase fratele ei mai mare, fătul de-i zicea cal.

Al treilea dintre slobozitii pe pământ ai caprei iezi - era cocoșul roșu. Și era aşa de slab, că, dacă te uitai la el, nu știai de e solid, lichid sau gazos. Fusese tare bolnav, oropsitul, când era mic, că dăduseră peste el boli peste boli, iar când crescă, îl prinseră în chingile lor și frigurile. Tare-l mai iubeau calul și vaca pe frăților lor mai mic, și-aveau atâtă grijă de el, și-l strângneau cu atâtă patimă la piept, că bietul abia mai suflă și se stingea, pe zi ce trecea, preschimbându-se încet-încet, într-un cocoș negru.

Ei, și-ntr-o zi, prinseră și veni vesti rele dintr-o ogră vecină cu a caprei. Era o ogră mai mare, " și-avea câni mai bărbăti și lupi mai turbați ". Cățiva frați din ogră aceea voiau să plece și să scape de sub oblăduirea tatălui lor și s-o ia aşa, cu margareta, prin lume. Dar tăcuțului nici că-i păsa, pasa-mi-te avea gânduri mari cu ei când or crește, și, uite aşa, îi croia în fiecare seară cu biciul pe spinare, de strigă, bieții de ei, că se-auzea până-n ogră vecină. Atâtă spaimă băgase acesta în ei, sărmanii, încât se duse vestea

Prinii iezi ai caprei (calul și vaca), auzind acestea, s-au speriat. În cele din urmă, îl puseră pe mezin, pe cocoșul negru, să strige în toate cele patru zări, căt îl ținea gura : " Pe-un picior de plai, / Pe-o gura de rai, / etc. " Și-n timp ce sărmanul strigă aşa, cei doi frați mai mari și mai șmecheri au fugit mâncând pământul, iar frăților lor, după ce strigă ce strigă, își dădu duhul, nu înainte de a scurma scurt, în țărâna.

" Pe-un picior de plai, / Pe-o gura de rai, / (...) " sau ȚARA DE DINCOLO DE NEGURĂ

Au fost odată ca niciodată niște plăuri unde cândva creștea iarba, animalele dormeau fericite și îmbuibile în grajduri, iar păsările zburau vesele pe bolta cerului. Aceste "guri de rai" erau locuite de un popor blând. O bună bucată de vreme, acest neam, la fel de bun sau de rău ca toate ale lumii, a trăit în ceață. Pe atunci era greu să se vadă om cu om, darămite popor cu popor. Puii călători care mai soseau, iute și plecau. Nu prea știa sărmanul popor din ceață cum erau ceilalți oameni de pe fața pământului, decât din auzite. Cum să ajungă la ei? Ca să treacă dincolo de ceață, trebuiau să se facă nevăzuți, ca unul de-i zicea Cocor, sau să zboare pe Pegas, pitici printre nori. Norocoșii ori îndrăzneții care izbuteau să treacă dincolo, se reîntorceau apoi, fie cu mintile rătăcite, fie nu se mai întorceau deloc; erau nebuni sau feță-frumoși cu stele peste tot. De dincolo de ceață veneau numai vesti grozave, cărora cu greu li se putea da crezare.

Încet-încet, lumea a ajuns să se îndoiască de știrile ce veneau de-acolo. Dădeau vina pe ceață. Trăind în negură, era firesc să nu se simtă tocmai în largul lor. Dar nici de murit nu mureau. Și dacă nu mureau, ce făceau? Munceau și în timpul liber mâncau, beau, dormeau, etc. Ani grei de zile au făcut numai acest lucru. Și când li s-a urât de acesta, au început să comenteze și să se revolte, azi un pic, mâine mai mult, până într-o bună zi, când le-a fost dat jos împăratul. Tot atunci s-a risipit și negura. La scurt timp, au văzut că de atâtă lumină, îi dureau ochii. Începuseră oamenii să-și vadă unii la altii beteșugurile și-și făceau unii altora seama, dar și socotelile, notând atent pe raboj numărul exact al caprelor din ogră vecină. Viața se scurgea lin, și, dacă n-au murit, mai trăiesc și astăzi, tot "

MIU - COPILU' (BALADĂ în grai BĂNĂȚ'AN)

(prelucrări din folclorul autohton)

Miu' pîn' codru-ș faș'e drum,
Are pușcă și permis,
Da' vânatu' baș acum,
La fazani î interzis.

Încă unu' dă să zboar' e,
Miu' l' ochiește fără larmă,
Si-zbuceșce să-l doboar' e
Cu un săngur foc dă armă.

Da' cum o luat fazanu'.
Pădurariu, treaz și el,
Hop! cu-amenda-i umflă banu'
Si vânatu' tăt la fiel...

Zâs' e Miu/- Măcar dă-m' din iel o piană,
Să m-o pun la pălărie,
Că dă zupă, cum bag samă,
Vorbă nu mai cred să fie...

Pădurariu', om pogân,
S-o muiaț dă omen' ie:
- Fac io zupă dă fazan,
Din amenda, l' om răchie!

TOPURI

TOP MUZICĂ 2009

1. INNA-LOVE
2. PLAY AND WIN-SLOW MOTION
3. DEEP AND WHITE- DEFINITION OF LOVE
4. ALESHA DIXON- THE BOY DOES NOTHING
5. BLAXY GIRLS-DEAR MAMA
6. PUSSYCAT DOLLS- I HATE THIS PART
7. NICK KAMARERA AND DEEPSIDE DEEJAYS- BEAUTIFUL DAYS
8. KATY PERRY- HOT N COLD
9. CREAM- CANDY
10. DJ LAYLA- SINGLE LADY

TOP FILME 2009

1. SLUMDOG MILLIONAIRE
2. TWILIGHT
3. UNDERWORLD 3- THE RISE OF THE LYCANS
4. OUTLANDER
5. BEHIND THE ENEMY LINES COLUMBIA
6. FARCRY
7. YES MAN
8. WATCHMEN
9. ANGELS AND DEMONS
10. NIGHT AT THE MUSEUM

HOROSCOP FLORAL

Floarea-Soarelui

pentru persoanele născute

în data de 1,10,19,28

-Persoana născută sub semnul Florii-Soarelui este dinamică și perseverentă. Pune cariera pe primul plan și face tot posibilul pentru a-și urmări țelurile înalte pe care și le-a stabilit. Este o persoană expansivă, chiar exuberantă, care îi influențează pe cei din jur într-un mod pozitiv și știe să se facă plăcută. Îi atrage pe cei din jur ca un magnet, prin șarmul și buna dispoziție pe care le emană.

Bujorul

pentru persoanele născute

în data de 2,11,20,29

-Bujorul este o persoană care adoră să lupte și să persevereze în ceea ce face, în ciuda tuturor problemelor care pot apărea. De multe ori, această perseverență definitorie se poate transforma în încăpățânare, trăsătura care i-ar putea într-o anumită măsură îndepărta de cei din jur. Comunicarea cu cei din jur este posibil să fie îngreunată de această încăpățânare, iar nativii vor trebui să învețe flexibilitatea în relațiile pe care le întreprind cu ceilalți.

Papucul doamnei

pentru persoanele născute

în data de 3,12,21,30

-Persoana născută sub semnul Papucului-Doamnei este flexibilă și dornică de aventură; se plăcăsește repede și are nevoie de schimbări permanente. Atunci când se simte prea în siguranță, este posibil să aibă impresia că stă pe loc. Va face tot posibilul să schimbe decorurile, situațiile și personajele cât mai des. Nu îi plac regulile rigide, regulamentele, planurile și programele. Își iubește libertatea și va face tot ceea ce îi stă în putință pentru a și-o păstra intactă.

Albăstreaua

pentru persoanele născute

în data de 4,13,22,31

-Persoanele născute sub semnul Albăstrelei sunt fidele și loiale atât ideilor, cât și persoanelor din viața lor. Se vor devota cu total proiectelor lor și relațiilor care conțează în profesia și viața lor socială, au o nevoie primară de stabilitate și siguranță.

Irisul

pentru persoanele născute

în data de 5,14,23

-Nativul Iris este caracterizat prin flexibilitate și adaptabilitate la orice fel de mediu și grup de interese. Este o persoană sociabilă, plină de carismă și inventivitate. Va da dovadă de creativitate și inteligență în absolut orice fel de circumstanțe și va face tot posibilul să găsească cele mai bune soluții pentru orice tip de probleme.

Macul

pentru persoanele născute

în data de 6,15,24

-Persoanele născute sub semnul Macului sunt intuitive și sensibile. Vor putea anticipa situații și au o mare putere de analiză și sinteză. Atunci când evenimentele se arată defavorabile, vor face tot posibilul pentru a găsi o soluție cu doi pași înainte, macul este un bun psiholog și un bun cunoșător al firii omenești.

Orhideea

pentru persoanele născute

în data de 7,16,25

-Nativul Orhidee este o persoană sensibilă, emotivă și destul de vulnerabilă. Este empatică și caută mereu să îl înțeleagă pe cei din jur și să îi ajute. Din acest motiv, este posibil de multe ori chiar să suferă, pentru că cei din jur nu îl înțeleg sau îi rănesc sentimentele, este o persoană care iubește pacea și evită conflictele cu orice preț.

Margareta

pentru persoanele născute

în data de 8,17,26

-Margareta este un exemplu de ambiție și perseverență. Atunci când are un obiectiv, va face tot posibilul pentru a și-l atinge. Este genul de persoană care nu se lasă influențată și nu înțelege ce este acela un compromis. Este încăpățânată, deși lasă încăpățânarea să se ascundă în spatele unei diplome și în născute, este o persoană controlată și calculată, care nu își asumă riscuri atunci când nu este cazul.

Trandafirul

pentru persoanele născute

în data de 9,18,27

-Trandafirul este, în principal caracterizat prin nevoie de strălucire și de a fi în centrul atenției. Atunci când orgoliul său este satisfăcut și nativul Trandafir va fi fericit. Pe de altă parte, atunci când cei din jur nu înțeleg că modestia este o virtute, el va fi la fel de nesatisfăcut. Pentru el nu este suficient să fie el în centrul atenției, trebuie și ca cei din jur să înțeleagă că el este superior și cu un pas înainte, trandafirul este o persoană temperamentală și impulsivă.

SPONSORI

SC AUTO DELTA SRL

SC SANGO WATER CO.SA

SC TARMURE DAIS SRL

SC DOGAR SRL

SC GROZA SRL

SC PROCONSTRUCTIM M.I. SRL

ASOCIAȚIA PARINTILOR DIN CADRUL
LICEULUI TEORETIC "IOAN JEBELEAN"

Mulțumim, de asemenea, precum întotdeauna, tuturor celor care ne-au încurajat, ajutat și sprijinit cu fapta, gândul și cuvântul.

Casetă redacției

Manager: Ing. Prof. Dir. Bociat Ligia Daniela

Profesor coordonator: Lungu Ramona

Profesor înstrumător: Jeboreanu Dana

Design&grafică: Ciocan Paula

Tehnoredactare: Balint Cosmin, Bobernac Timeea,

Bogdănescu Ciprian, Cărpinisan Andrei, Elam Amir,

Filip Noemi, Hegedus Kinga, Istrate Dan,

Mircea Alina, Onofriscu Olimpia, Păcurar Roxana,

Turcan Ciprian, Valcan Roxana, Velciu Cristian

Colaboratori:

prof. Lepuș Cristian, prof. Sabo Claudia,
Doamna Sofia, Maria I., Mihaela, E.G.

Pop Cristina, Pal Simona, Telbis Daniel,

Rusu Mihai, R.M., Paleru Tavi, Tiel-Buh-Oglindă,

Lipovan Iulia, Avram Oana, Capota Eugenia,

Ilieș Raluca, Pascu Andreea, Panciu Diana

Contact

e-mail : office@revista-noi.com

redactia@revista-noi.com

web: www.revista-noi.com

Telefon: 0256-373 471

FAX: 0256-372 465

ISSN: 1842-726X

Liceul Teoretic "Ioan Jebelean" Sânnicolau-Mare

REVISTĂ

www.revista-noi.com

Pret : 3 LEI

realizat de SC Tipografia VEROSSIM
Sânnicolau -Mare